

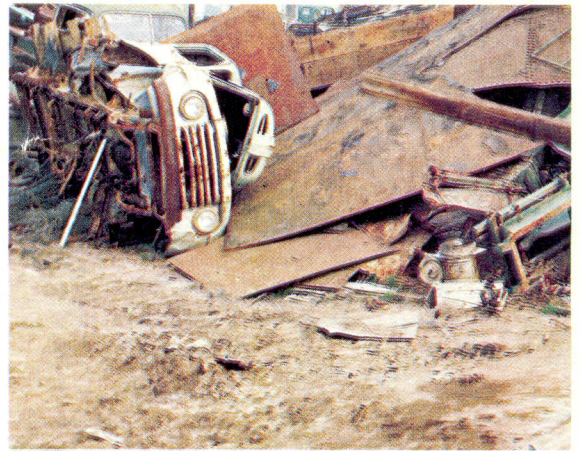
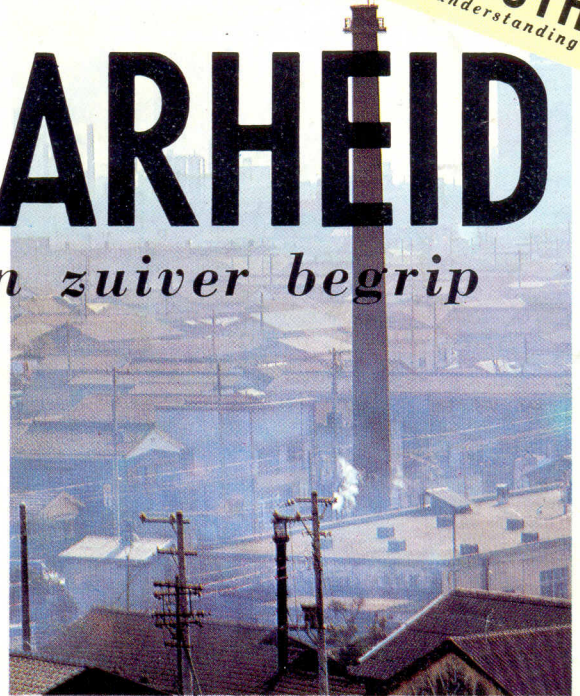
the NEDERLANDSE EDITIE
PLAIN TRUTH
a magazine of understanding

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

Onze „GOEDE AARDE“
— vervuild?

Dit schrijven ONZE LEZERS

Por

„De lezing van uw blad en van enkele van uw brochures was voor mij wat voor een slaper een stevige por in de lendenen is. Men accepteert niet direct, wijst af, maar is toch wel blij gewekt te zijn en van lieverlede ontstaat er begrip voor die ‚por‘.”

J. K., Hengelo

Evolutie

„Uw artikel over de evolutietheorie heb ik met een glimlach en enige bewondering gelezen. Ik heb zo mijn eigen idee over de evolutie, maar de manier waarop u de evolutietheorie probeert omver te gooien met zo'n eenvoudig voorbeeld als een specht bracht me toch aan het denken. Mensen die over de gedachten van uw blad vallen, staan denk ik niet open voor (nieuwe) andere ideeën.”

A. J. N., Den Haag

Studenten

„Met veel genoegen lezen wij *De ECHTE WAARHEID*. Toen er op een studentenflat naar gevraagd werd, gaven we enkele nummers door. Tot onze blijdschap werd er, naar men ons zei, gretig naar gegrepen.”

Dr. A. N., Wolfheze

Succes

„Nu al kan ik u mededelen dat ik begonnen ben de vruchten te plukken van wat u mij geleerd hebt in uw boekje *De zeven regels voor succes*. Dit boekje is voor mij meer dan goud waard, ben n.l. bevorderd. Uw boeken hebben mij de ogen geopend, nu zie ik de dingen door een andere bril.”

R.W.B., Paramaribo,
Suriname

„Uw blad is geweldig. Het word mij nu pas goed duidelijk gemaakt wat er in de wereld gebeurt. Op school wordt ervan verteld, maar dat is dan ook alles. Dank zij dit blad kan ik op school dieper dan de anderen op sommige onderwerpen ingaan.”

A. O., Hoogeveen

In ieder gezin

„Ik moet u bekennen dat ik in de afgelopen paar maanden dat ik uw blad lees, al veel heb bijgeleerd over de toestanden die zo aan het veranderen zijn in de wereld, zoals jeugd, sex enz. Daar het als vader van een gezin met kinderen moeilijk is om de generatie jongeren van nu te begrijpen, vind ik het een zeer nuttig tijdschrift, dat in elk gezin in België gelezen zou moeten worden.”

Werner V., Brugge

„Het is voor mij een verademing als vader van vijf kinderen mij nu weer, op de juiste wijze voorgelicht, met alle kracht te kunnen wijden aan het geven van de juiste instelling aan hun moderne gedachtenleven, vooral daar u de Bijbel daarbij als hoogste richtsnoer hanteert.”

Mr. C. F. K., Buren

„Hierbij deel ik u mee dat ik op verdere toezending van uw maandblad geen prijs meer stel. Ik vind uw blad ultra-conservatief. Er is geen visie in te vinden, geen mee evolueren met deze wereld die in beweging is. Met een teruggrijpen naar sterk verouderde normen biedt u naar mijn mening geen houvast en perspectief voor de mens die moet leven in anno 1970. Uw artikelen druipen ook van moralisme, waarbij veranderende normen en nieuwe inzichten ongenueanceerd op zeer negatieve wijze worden geïnterpreteerd.”

P. M. B., Maastricht

• *We zijn bereid elke verandering ten goede aan te nemen — maar kunnen niet inzien dat veranderende normen zoals toenemende naaktheid in film en toneel, pornografie en echtscheiding de mensheid van vandaag enige houvast, laat staan perspectief bieden.*

RECTIFICATIE

In ons Augustus-September nummer is op bladzijde 6, linksonder, linker kolom, een storende fout geslopen. De afstand aarde-maan dient als 384 000 km gelezen te worden.

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

3^e jaargang

No. 12

December 1970

Wordt maandelijks uitgegeven in Pasadena (Californië), Radlett (Engeland) en North Sydney (Australië) door Ambassador College. Franse editie wordt uitgegeven in Pasadena, Californië; Nederlandse en Duitse edities in Radlett, Engeland; Spaanse editie in Big Sandy, Texas. © 1970 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

HOOFDREDACTEUR

HERBERT W. ARMSTRONG

ADJ. HOOFDREDACTEUR

GARNER TED ARMSTRONG

CHEF-REDACTEUR EN

Dr. Herman L. Hoeh
Roderick C. Meredith

REDACTEUR VORMGEVING

Arthur A. Ferdig

Kernredactie

William Dankenbring Gene H. Hogberg
Vern L. Farrow Paul W. Kroll
David Jon Hill Eugene M. Walter

Regionale Redacteuren: Engeland: Raymond F. McNair; Australië: C. Wayne Cole; Zuid Afrika: Robert Fahey; Duitsland: Frank Schnee; Zwitserland: Colin Wilkins; Filippijnen: Arthur Docken; Zuid-Amerika: Enrique Ruiz.

Redactiestaf: Gary L. Alexander, Dibar K. Apartian, Robert C. Boraker, Charles V. Dorothy, Jack R. Elliott, Gunar Freibergs, Robert E. Gentet, Ernest L. Martin, Gerhard O. Marx, L. Leroy Neff, Richard F. Plache, Richard H. Sedliacik, Lynn E. Torrance, Basil Wolverton, Clint C. Zimmerman.

Ontwerp en uitleg: Terry Warren, John Susco, Ron Taylor.

Documentatie: Dexter H. Faulkner, Donald D. Schroeder, Karl Karlov, Paul O. Knedel, Clifford Marcussen, David Price, Rodney A. Repp, W. R. Whitehart.

Fotografie: Norman A. Smith, Joseph Clayton, Lyle Christopherson, Frank Clarke, David Conn, Jerry J. Gentry, Ian Henderson, John G. Kilburn, Salam I. Maidani.

Grafische verzorging: Ted Herlofson, Donald R. Faast, Thomas Haworth, Connie Johnson, Roy Lepeska, Ronald Lepeska, Herbert A. Vierra, Jr., Robb Woods, Monte Wolverton.

Administrateur

Albert J. Portune

— Nederlandse Editie —

HOOFDREDACTIE

Hoofdredacteur: Dick Gagel

Redactie-assistent: Jan Ursem

Redactoren: Matthieu Janssen, Jo van der Wende, Han Wilms.

Vertalers: Roger Franck, A. Nieberg, J. Ursem.
Secretarissen: Charlotte Cordell, Iepke Klarenberg, Gerda Zonneveld.

UW ABONNEMENT is reeds door anderen betaald. Exemplaren voor massaverspreiding worden niet ter beschikking gesteld. Niet in de handel verkrijgbaar.

Abonnees in Europa, Afrika of Azië gelieven hun correspondentie te richten aan: Ambassador College, Postbus 496, Arnhem, Nederland. Indien elders woonachtig: Ambassador College, Dutch Department, P. O. Box 1030, Pasadena, California 91109, U.S.A.

BELANGRIJK: Opname van adreswijziging graag zo spoedig mogelijk, met vermelding van zowel *oud* als *nieuw* adres.

Persoonlijk

van Herbert W. Armstrong

KUNT u zich Jezus Christus voorstellen die compromissen met de Farizeeën aangaat en met hen samenwerkt?

Het antwoord leidt onmiddellijk naar de vraag: WAT IS DE OORSPRONG der verschillende religieuze overtuigingen? Wat is de godsdienstige AUTORITEIT?

Ik veronderstel dat de meeste mensen zouden antwoorden dat GOD hun autoriteit is — de oorsprong van hun geloofsovertuigingen. Maar is Hij dat? Zegt God de één zus en iemand anders zó te geloven? Hebben al de honderden, van elkaar verschillende en het met elkaar oneens zijnde sekten en kerkgenootschappen die zich „christelijk” noemen, hun diverse geloven van dezelfde bron ontvangen? Kennelijk niet!

Een kennis van me ontmoette eens een trouwe gelovige van een godsdienst in het Midden-Oosten. Een discussie ontstond over de relatieve verdiensten van hun respectieve godsdiensten. Plotseling stelde de man uit het Midden-Oosten de vraag: „Heeft u voldoende geloof in uw God om voor Hem te *vechten*?”

„Nee, mijn God heeft me niet nodig om voor Hem te vechten,” antwoordde mijn vriend.

„Wat? U vécht niet voor uw God,” riep de man uit het Midden-Oosten ontsteld en ongelovig uit. „Maar wat voor soort God heeft u dat u niet voor Hem vecht? Iedereen van onze godsdienst heeft zoveel geloof in zijn god dat hij voor hem vechten wil!”

„Ja, dat weet ik,” antwoordde mijn vriend, „U moet vechten om uw god te *beschermen*, omdat hij zichzelf niet kan beschermen of iets voor u kan doen. Maar mijn God is de *Levende God* — de Almachtige, Soevereine, Eeuwige *Levende God*. Mijn God strijdt voor mij. Mijn God is Soverein, en daarom gehoorzaam ik HEM. Hij REGEERT over mij, en leidt mij op de weg die ik voor mijn eigen welzijn en geluk dien te

gaan. Maar Hij dóet ook bepaalde dingen voor mij. Hij zegt mij mijn vijanden lief te hebben — en Hij zal voor mij strijden. Hij geneest me wanneer ik ziek ben. Hij is een *levende God* — geen dode god. Hij bestuurt het zelfs zo dat mijn vijanden in vrede met mij leven. Hij *doet* bepaalde dingen voor me — dingen die ik voor mezelf niet zou kunnen doen.

„Ziet u,” ging mijn vriend verder, „er is maar één *levende God*. Maar bijna alle mensen in de wereld aanbidden en dienen dode goden. Weer andere mensen verzinnen hun eigen goden. Hun goden zijn het werk van hun eigen handen — of de uitvinding van hun eigen verstand. Maar ik ben de schepping van *mijn God*! Ik heb Hém niet gemaakt — Hij heeft *mij* gemaakt.”

Nu zouden we al het antwoord moeten gaan zien op de vraag, hóe verschillende godsdienstige groeperingen zo ver van de bijbelse leer van God afgeweken zijn. Zij mogen wel *iets* van de bijbelse waarheid hebben, vermengd met veel dat van *menselijke* oorsprong of traditie is. Hun geloofsovertuigingen, hun gewoonten, zijn grotendeels de uitvindingen van MENSEN. Daarom voelen de mensen zich vrij hun geloof en hun manier van leven te veranderen en te wijzigen.

Maar, zou men kunnen vragen, hebben zij dan niet al hun ideeën uit de *Bijbel* gekregen? Het antwoord is een nadrukkelijk NEE!

Heeft u zich nooit afgevraagd waarom de mensen over hun verschillende interpretaties van de Bijbel praten? Neem bijvoorbeeld Rom. 6:23: „Want het loon van de zonde is de *dood*, maar de *gave* van God is het *eeuwige leven* in Christus Jezus onze Heer” (*Willibrord Vertaling*). De meeste „christelijke” godsdiensten INTERPRETEREN dit — d.w.z. zij *veranderen* er de betekenis van en laten het precies het tegenovergestelde zeggen. Zij beweren dat de MENS een „onsterfelijke ziel” is. De mens, zo beweren zij, hééft daarom al

In dit nummer

Dit schrijven onze lezers

— Binnenzijde voorpagina

Persoonlijk 1

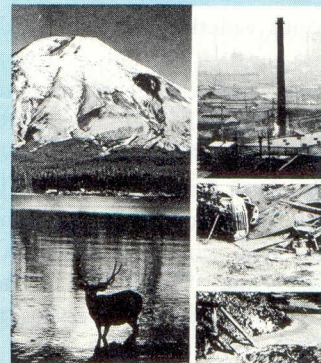
Europa in confrontatie
met de milieucrisis 3

Is God voor U
ONWEZENLIJK? 9

Zo kunt u
een OVERWINNAAR zijn! .. 11

Is Kerstmis christelijk? 13

Ingrijpende VERANDERINGEN
in hedendaags
WERELDGEBEUREN
— Binnenzijde achterpagina

Foto's: H. Armstrong Roberts, Ambassador College, Kosholek — Milwaukee Journal

ONZE OMSLAGFOTO

Onze bron van leven, de Aarde, is in gevaar. Milieuvervuiling begint epidemische vormen aan te nemen. Het ontwricht het delicate ecologische evenwicht tussen water, grond en lucht, en bedreigt zelfs het voortbestaan van leven op deze planeet. Ons omslagartikel, dat op pagina 3 begint, gaat speciaal in op de problemen die ons in Europa bezighouden.

eeuwig leven — hij KAN NIET STERVEN! En dus veranderen zij de betekenis van dat vers om het in overeenstemming met hun foutief geloof te brengen — zij INTERPRETEREN dit vers op zo'n manier dat het precies de tegenovergestelde betekenis krijgt van wat het zégt, als volgt: „Het loon van de zonde is EEUWIG LEVEN [in de hel] en eeuwig leven is NIET de gave van God.”

Weer anderen INTERPRETEREN „dood” als „afzondering van God,” en „gave van het eeuwige leven” als „eeuwig leven dat GEEN gave is, maar dat u reeds bezit, doorgebracht in de geografische aanwezigheid van Christus.”

Dit is het onoprechte procédé waardoor godsdienstige groeperingen de Bijbel laten zeggen wat ze hem willen laten zeggen. Petrus zegt van dit verdraaien en verwringen van de Heilige Schrift: „... wat de onkundige en onstandvastige lieden tot hun eigen verderf verdraaien, evenals trouwens de overige Schriften. Geliefden, daar gij het nu van tevoren weet, *weest op uw hoede*, dat gij niet, door de dwaling der zedelozen medegesleept, afvalt van uw eigen standvastigheid” (II Petrus 3:16-17).

Wat bepaalt WIE of WAT uw GOD is? In feite beseffen de meeste mensen het juiste antwoord niet. WIE of WAT u ook aanbidt, uw genegenheid aan hecht, en *dient*, dat is uw GOD.

Iemands vaderland kan — en dat is vaak het geval — iemands god worden. Door een verkeerd soort patriotisme, aanbidden velen hun land. Hier is een definitie uit de Bijbel: „En zij AANBADEN de draak [Satan], omdat hij aan het beest [het Romeinse Rijk] de macht gegeven had, en zij AANBADEN het beest, zeggende: ‚WIE IS AAN HET BEEST GELIJK?’ en: ‚Wie kan er oorlog tegen voeren?’” (Openb. 13:4.)

Patriotisme van het juiste soort is goed. Men hoort zijn land lief te hebben, met onbaatzuchtige deelneming, het loyaal dienen, in een geest van eerbied en dankbaarheid voor wat het ons geschonken heeft. God gebiedt ons het menselijke gezag boven ons onderworpen te zijn — eer te geven aan wie eer toekomt. Maar er géén god vóór de Allerhoogste Schepper van te maken!

Satan is de god van deze wereld (II Cor. 4:4). De mensen stellen zich Satan

niet als de duivel voor — maar als hun GOD. Satan doet zich voor als een engel des lichts en der waarheid — niet als een duivel (II Cor. 11:13-15), en hij heeft vele dienaren die hem als GOD dienen, en die apostelen van Christus en dienaren der gerechtigheid beweren te zijn — maar met een verdraaid evangelie en een *andere* Jezus (vers 4, zelfde hoofdstuk). De mensen dienen Satan, gehoorzamen Satan, geloven dat hij God is, nemen zijn leugens aan, geloven erin en noemen ze waarheid.

WIE of WAT u ook dient en gehoorzaamt wordt uw god. Uw Bijbel zegt: „Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de *dood*, hetzij van de GEHOORZAAMHEID [aan Gods wet] tot gerechtigheid?” (Rom. 6:16.)

De naam — of titel — „HEER”, betékent MEESTER, of HEERSER, of DIEGENE WIE U GEHOORZAAMT. Begrijpt u niet wat Jezus bedoelde toen Hij zei: „Wat noemt gij Mij ‚HEER, HEER,’ en *doet niet* wat Ik zeg?” (Luc. 6:46.) Jezus „HEER” of „MEESTER” te noemen, is Hem Diegene te noemen wie u GEHOORZAAMT — Hem dat te noemen terwijl u Hem *niet* gehoorzaamt, is LIEGEN!

De enige en WARE God is de EEUWIGLEVENDEN God die *beerst* door zijn geestelijke Wet van LIEFDE, samengevat in de Tien Geboden — en die daadwerkelijk dingen doet voor diegenen die Hem GEHOORZAMEN en op Hem VERTROUWEN!

De ene ware God is dezelfde *levende* God die Noach in het bouwen van de ark leidde — die Noach en zijn familie van de zondvloed redde. Dit is de *levende God* wie Abraham gehoorzaamde, en in wie Abraham vertrouwen had — die de BELOFTEN gaf! Dit is dezelfde God die Jozef leidde en hem voorspoed gaf — hem beschermd, verloorste en beloonde — omdat Jozef Hem *gehoorzaamde*. Dit is dezelfde God die David als knaap leidde, toen hij afging op de drie-meter-lange Goliath, die het aangedurfd had de *levende God* te bespotten.

Dit is dezelfde *levende* God die plagen op de Egyptenaren liet neerkomen om hun te leren dat hún goden valse

goden waren, en dat Hij de enige God is die hen kon helpen — die de Israëlieten voorbijging, hen van de dood spaarde, hen uit slavernij verloorste en de wateren van de Rode Zee scheidde.

Dit is dezelfde *levende* God die voor Juda's koning Hizkia tegen de legers van Assyrië vocht toen de Assyriër Salmaneser de *macht* van de Eeuwigelevende God loochende.

Dit is dezelfde *levende* God die voor Juda slag leverde toen de Joden door de legers van drie geallieerde vijanden aangevallen werden — als gevolg van *gehoorzaamheid en geloof* van koning Josafat — de God die zei: „Weest niet bevreesd en wordt niet verschrikt voor deze grote menigte, want het is geen strijd van u, maar van God.”

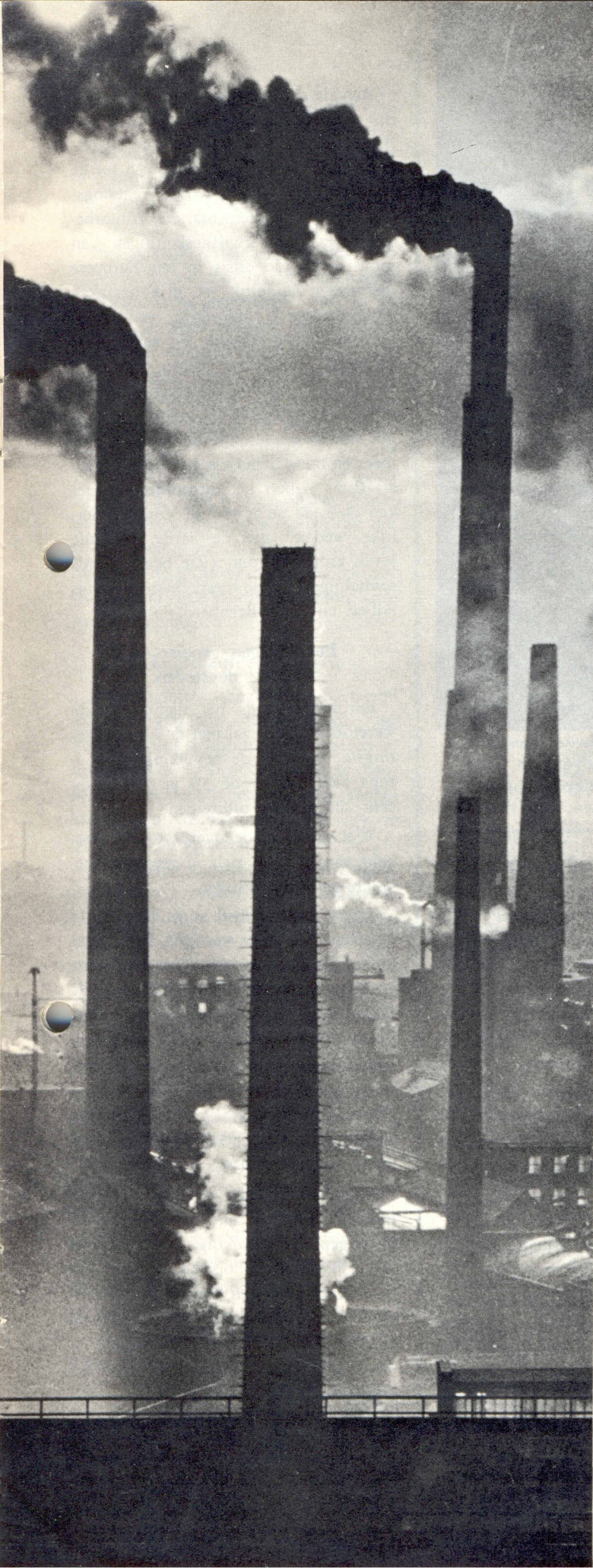
Dit is dezelfde *levende* God die tussenbeide kwam om Sadrach, Mesach en Abednego uit de brandende vuuroven te redden, toen zij gehoorzaamden en in Hem vertrouwden, door tegen de koning te zeggen: „Zal het zo zijn, onze God, Die wij eren, is machtig ons te verlossen uit de oven des brandenden vuurs, en Hij zàl ons uit uw hand, o koning! verlossen.”

Wordt het niet tijd dat we ons de vraag stelden: Is dit de God van de diverse godsdiensten en sekten die het met hun geloof op een accoordje gooien bij het aangaan van compromissen?

De EEUWIGE God is de *levende* God die heel spoedig in het GERICHT tegen onze naties zal opstaan — tegen deze godsdiensten — die Hem verloochenen. Hem ongehoorzaam zijn, die in iedereen en alles vertrouwen hebben *behalve* in Hem, en in feite dode goden dienen in de vorm van belangen, eigen werk, sport, vermakelijkheden, liefde voor het geld, hoogmoed, ijdelheid en zelfzucht.

God te dienen en te gehoorzamen is *de weg* te gaan die naar vrede, geluk, voorspoed en vreugde leidt. Ik ben daarvan overtuigd! Ik begon deze weg meer dan tweeënveertig jaar geleden op te gaan, en het heeft me deze beloningen binnengeleid.

De dag der afrekening komt met rasse schreden op deze rebellerende wereld af. God zegt dat Hij geen ding zal doen of Hij openbaart het aan zijn knechten en profeten (Amos 3:7). Hij HEEFT HET GEOPENBAARD — IK HEB HET VERKONDIGD! □

Europa in confrontatie met de MILIEUCRISIS

De leiders van West Europa zijn bezorgd. Geleerden, politieke leiders, zelfs leden van vorstenhuizen sporen aan tot gezamenlijke actie tegen de gemeenschappelijke vijand — de wijdverspreide, haast onbeteugelde vervuiling en verval van het leefmilieu. Het erfgoed van het rijke Europese culturele verleden staat op het spel.

door Gene H. Hogberg

WEST-EUROPA wordt bedreigd. Het gevaar komt deze keer niet van buitenaf — d.w.z. door communistische agressie — maar juist van binnen uit. Het is de groeiende Europese welvaart waardoor het continent ten onder dreigt te gaan in een stijgend getij van vervuiling.

De Rijn — „Riool van Europa”

De Rijn.

Deze superwaterweg, 's werelds drukste rivier, is een schoolvoorbeeld van de ernst der Europese milieucrisis. Het is een crisis die over nationale grenzen reikt.

De Rijn, zuiver bij zijn gletsjeroorsprong, ontspringt in Zwitserland. Halverwege zijn loop naar de zee hebben zich 24 000 „ongewenste organismen” per cm³ in hem opgehoopt.

Tegen de tijd dat de Rijn door het industriële

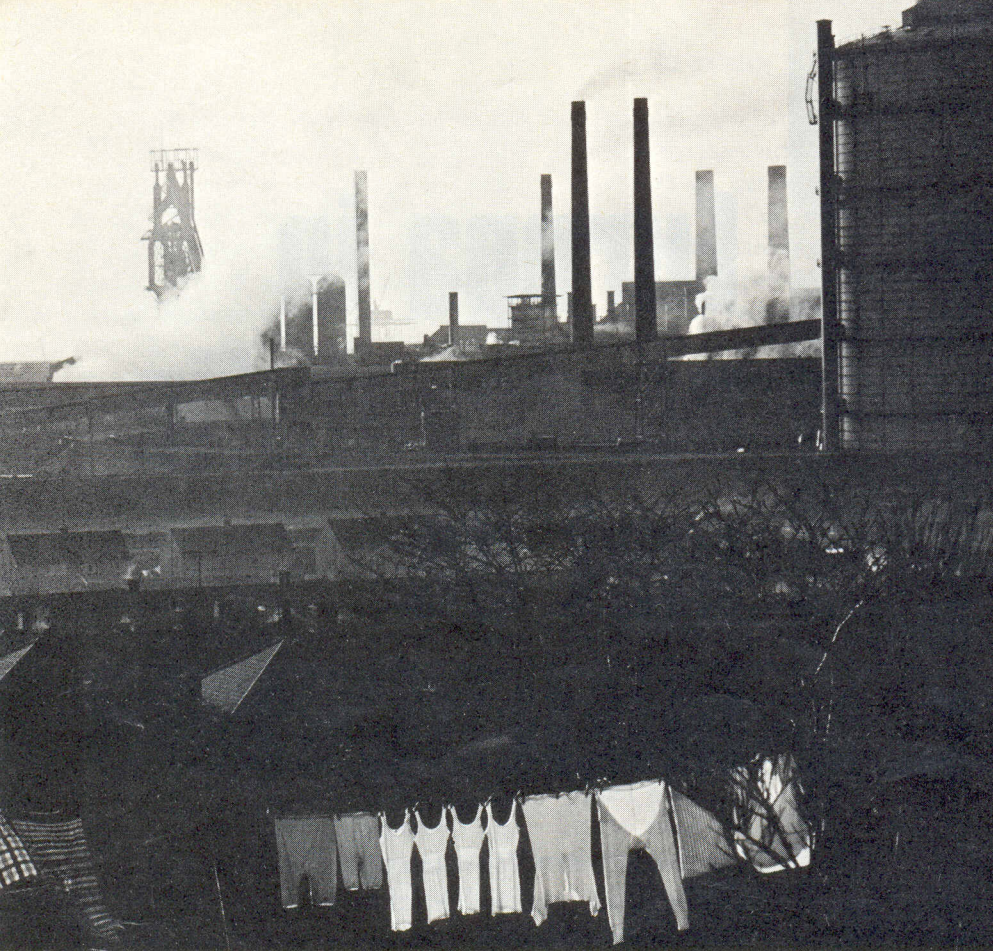

Foto: Ambassador College

Dit is één was die niet „witter dan wit zal worden.“ Hoogovens en woonwijken te Port Talbot, in Zuid-Wales. De kwaliteit van stadsleven in geheel Europa gaat zienderogen achteruit.

hart van Duitsland stroomt en via Nederland uiteindelijk in de Noordzee uitmondt, heeft de rivier ook nog het vuil van een dozijn andere grote steden, plus het afval van talrijke zijrivieren opgenomen. Zijn bacteriëndichtheid bereikt het fenomenale aantal van 2 000 000 per cm^3 !

Het is daarom niet te verwonderen dat de Rijn „het riool van Europa” genoemd wordt. En de aanwezigheid van microben zegt natuurlijk niets over de overvloedige aanwezigheid van industrieel afval en giftige chemicaliën die door de rivier afgevoerd worden, of van de chemische stoffen die per ongeluk in de rivier terecht komen, waardoor miljoenen vissen gedood kunnen worden.

In de zomer van 1969 werden door een dergelijk ongeluk over een afstand van 400 km van de Rijn, ca. 40 miljoen vissen gedood.

Ook de „luchtrivieren” — de heersende luchtstromingen — internationaliseren de Europese contaminatie. Dit probleem werd een jaar geleden op dra-

matische wijze aangetoond toen „zwarte sneeuw” — om precies te zijn, grijsachtige sneeuw met zwarte vlekjes — in het oosten van Noorwegen en het westen van Zweden neerदारrelde. Zweedse geleerden kwamen tot de conclusie dat de vuile deeltjes in de lucht vanuit het Ruhrgebied in West-Duitsland binnengewaaid waren.

Het was tegen de achtergrond van deze en soortgelijke voorbeelden dat in februari van dit jaar de Europese Natuurbeschermingsconferentie gehouden werd.

Het Europese Natuurbeschermingsjaar 1970

De conferentie werd georganiseerd door de Raad van Europa, de voornaamste niet-politieke, raadgevende organisatie van Europa. Deze vergadering, die bedoeld was om de klemtoon te leggen op de dringende noodzakelijkheid voor Europese samenwerking op het gebied van het leefmilieu, markeerde het begin van het „Europese Natuurbeschermingsjaar 1970.”

Aan de conferentie namen Prins Philip van Engeland, Prins Albert van België en Prins Bernhard van Nederland deel, die in hun toespraken tot de ongeveer 350 deelnemende regeringsdeskundigen, parlementariërs, natuurbeschermers, onderwijsdeskundigen en industriëlen, de crisis in het Europese leefmilieu duidelijk tot drie oorzaken terugbrachten — bevolking, verstedelijking en industrialisatie. En achter deze secundaire oorzaken liggen, zoals zij vaststelden, de basis-oorzaken, zoals menselijke hebzucht, de grenzeloze honger van de welgestelde Europeanen naar meer en meer materiële goederen en, zoals Prins Albert het uitdrukte, het breken door de mens van de „onveranderlijke wetten” die de aarde met alle leven erop besturen. (Zie begeleidende aanhalingen uit de toespraken van Prins Albert en Prins Bernhard.)

Bevolkingen groeien — evenals de steden

Europa is reeds het dichtstbevolkte werelddeel. Toch zal met de huidige geringste toename, de bevolking van Europa zich binnen de 30 jaar met nog eens 200 miljoen uitbreiden.

Wat erger is, de overgrote meerderheid van hen zal zich in reeds overbevolkte gebieden vestigen.

Het was niet altijd zo in Europa. In de achttiende eeuw was 80% van de bevolking nog werkzaam in de landbouw en woonde op het platteland. Maar de industriële revolutie bracht een radicale verandering in de situatie.

In sterk geïndustrialiseerde landen bedraagt de agrarische bevolking nu minder dan 20%. In de toekomst zal dit percentage geneigd zijn nog verder te dalen, mogelijk tot 3,2%.

Nederland is een typisch voorbeeld hiervan. In dit land met z'n dicht opeengepakte bevolking, een land met een rijke traditie op het gebied van landbouwactiviteiten, daalde het percentage van de bevolking werkzaam in de landbouw van 45% in 1850 tot 9% in 1968. Men schat dat dit cijfer tegen het einde van deze eeuw tot ongeveer 3% gedaald zal zijn. De verwachtingen zijn dat binnen enkele jaren de dicht bebouwde gebieden tussen Amsterdam, Den Haag, Rotterdam en Utrecht één

grote stad zullen vormen: de randstad Holland.

Hetzelfde beeld is in Frankrijk waar te nemen, hoewel het percentage Fransen dat op het platteland woont, groter is.

In Frankrijk verlaten niet minder dan 150 000 mensen per jaar het agrarische plattelandsleven en vestigen zich in de steden. Als deze tendens aanhoudt zal het aantal inwoners van zowel grote als kleine steden tegen 1985 verdubbeld zijn. Meer dan 80% van de bevolking zal tegen die tijd in de steden geconcentreerd zijn.

Een interessante statistiek is dat bijna 60% van de Parijzenaars op het platteland geboren zijn. Ondanks het feit dat er een kleine ontvolking van het centrum van de grote Franse steden plaatsvindt, is er gelijktijdig een grote trek naar de voorsteden.

„Een kunstmatige beschaving”

Deze enorme middelpuntzoekende aantrekkingskracht van de steden én hun in alle richtingen uitwaaiende, niet-geplande voorsteden hebben een, zoals Prins Albert het noemde, „geheel kunstmatige beschaving” gecreëerd voor de meeste Europeanen.

De horizon van de mensen is bijzonder beperkt geworden doordat zij steeds verder van hun natuurlijke omgeving verwijderd raken.

In een publicatie van de Raad van Europa werden wijken van Europese voorsteden beschreven als „alleenstaande huizen, klein, middelmatig en monotoon, omgeven door kleine tuintjes, die de enige uitlaat vormen voor de persoonlijke smaak van iedere eigenaar, tot uitdrukking gebracht in de sterk individuele inrichting van zijn stukje moestuin, zijn grasveldje, zijn enkele meters hek — met als resultaat dat in deze mierzerige stukjes grond de slechtste kenmerken van zowel uniformiteit als verscheidenheid gecombineerd zijn.”

Dit scherppinnige rapport vervolgde:

„Het uiteindelijke verval van het gebied als gevolg van deze veelsoortige concentratie van aparte huizen is moeilijk te voorkomen, speciaal omdat dit type huis de innigste wens van de grote massa der bevolking in bepaalde landen vervult. Een onderzoek in Frankrijk bracht b.v. aan het licht dat 82% van

„Menselijke vooruitgang... zal gemeten worden naar ons vermogen om de problemen waarover ik gesproken heb op te lossen.”

Hieronder volgen aanhalingen uit de toespraak van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard, bij de openingsceremonie van het Europese Natuurbeschermingsjaar 1970.

Reeds vele jaren zijn er stemmen geweest, roepende in de woestijn — niet de ruige wildernis van de natuur (waarvan nog maar weinig is overgebleven!), maar de wildernis van onwetendheid en apathie.

Plotseling schijnt het of men begonnen is te luisteren. Wat heeft deze verandering teweeggebracht? Ik geloof dat voornamelijk de milieuvervuiling de ogen geopend heeft — de voor ieder zichtbare vervuiling — vervuiling van de atmosfeer, zichtbaar als smog; zoetwatervervuiling, zichtbaar als schuim van synthetische wasmiddelen; vervuiling van de oceanen, zichtbaar als zwart slijk op de stranden; en vervuiling van het land door hardnekkige vergiften, wat zich af en toe manifesteert in het „afsterven” van plant en dier. Natuurlijk zijn er talrijke soorten vervuiling die niet zichtbaar zijn — en veel gevaarlijker, omdat ze ons ongemerkt besluipen, behalve dan op enkele gespecialiseerde geleerden na, wier waarschuwingen wij op ons eigen risico in de wind slaan. Hier heerst natuurlijk vaak controverse. Maar al te vaak zijn er invloedrijke belangen in 't spel wier onderneming hierdoor getroffen zal worden en hun inspanningen zullen erop gericht zijn de bevindingen van de geleerden in twijfel te trekken. Zij zullen andere geleerden vinden die een andere mening zijn toegedaan. Dit, zo zullen zij u vertellen, doen zij om de belangen van hun aandeelhouders te beschermen. Lord Ritchie Calder heeft vervuiling beschreven als „een misdaad, samengesteld uit onwetendheid en hebzucht.” Als iets het voortbestaan van de mensheid begint te bedreigen, is het tijd dat iedereen van de gevaren die hen en hun kinderen bedreigen, op de hoogte gebracht wordt. De vervuiling van de biosfeer is zo'n gevaar... op dit moment wellicht het grootste en dringendste.

Het is duidelijk dat natuurbeschermers zich met de basisoorzaken van de bedreiging der biosfeer zullen moeten bezighouden — zoals de gevolgen van een te snelle toename van het technologisch vermogen, en de exponentiële curve van de bevolkingsgroei. Als deze problemen op lange termijn niet opgelost worden, dan zullen ook alle op korte termijn behaalde successen op het gebied van natuurbehoud waardeloos zijn.

Iedereen moet echter van zekere onderstellingen uitgaan — we moeten éinig vertrouwen hebben dát er oplossingen gevon-

Foto: Ambassador College

den zullen worden. Als men zou veronderstellen dat deze problemen onoplosbaar waren, dan zouden we maar beter alles op kunnen geven. Maar als we geloven dat ze kunnen en zullen worden opgelost, dan, mijn vrienden, is er werk aan de winkel — werk in twee richtingen: Ten eerste, het stimuleren en bevorderen van de oplossingen van deze twee voornaamste oorzakelijke problemen, en op de tweede plaats, een „holding-operation” om zoveel mogelijk te redden van wat onvervangbaar is, terwijl gelijktijdig de oplossingen gevonden en in praktijk gebracht worden. Voor het eerste gedeelte schijnt het mij toe dat natuurbeschermers deugdelijke contacten moeten aanknopen met de organisaties die aan deze basisoplossingen werken. We moeten b.v. in nauw contact staan met de verschillende demografische instanties, en in het bijzonder met de International Planned Parenthood Federation.

In elk geval moet natuurbescherming precies en specifiek zijn afgestemd. Het moet goed gedefinieerde, bereikbare oogmerken hebben, en omdat er zoveel gedaan moet worden, met zo weinig geld en zo weinig toegewijde mensen om het uit te voeren, moeten de natuurbeschermingsobjecten met de grootste nauwkeurigheid uitgestippeld worden en stevig op wetenschappelijk onderzoek gebaseerd zijn....

Ik geloof niet dat hier iemand aanwezig is die eraan twijfelt of de onderwerpen die hier besproken zullen worden van vitaal belang voor de mensheid zijn — en als ik zeg „vitaal” dan men ik letterlijk vitaal. Menselijke vooruitgang, waar we zo vaak over spreken, zal gemeten worden naar ons vermogen om de problemen waarover ik gesproken heb op te lossen. De komende drie dagen zult u, hoop ik, oplossingen voor deze, en ongetwijfeld ook vele andere problemen bespreken. Als de conferentie haar werk goed doet, zullen de geschiedenisboeken er iets over te zeggen hebben en de levens van miljoenen ongeborenen zullen erdoor beïnvloed worden.

Tot de regeringsvertegenwoordigers die de conferentie bijwonen zou ik dit willen zeggen: denk ernstig na over het Europese Natuurbeschermingsjaar, overweeg of uw regering genoeg doet tegen vervuiling, genoeg doet om een hoogwaardig milieu voor uw volk te scheppen, genoeg doet voor de aanleg van nationale parken en reservaten, genoeg doet tegen de handel in wilde dieren die dreigen uit te sterven, genoeg doet om uw volk op te voeden tot een beter begrip van de eerste vereisten tot de instandhouding van alle leven op aarde en de verschrikkelijke kwetsbaarheid van de biosfeer. En als u tenslotte voelt dat uw regering niet genoeg doet, spoor haar dan aan méér te doen, véél méér!

de Fransen kleine huizen in plaats van flats prefereren, en de liefderijke zorg voor een tuintje zou heel goed toegeschreven kunnen worden aan een heropleving van het verleden als plattelandsbewoner dat bij een sinds kort verstedelijkte bevolking nooit ver achter hem ligt."

Dit type behuizing is, helaas, ook de droom van de meeste Engelsen. Meer dan 40% van de Engelse bevolking is in zes reusachtige agglomeraties samengepakt.

Dat dit gewoon geen manier van wonen is, wordt door sociologen wel ingezien.

Chaos op het platteland

Samenvallend met de race naar de steden, bestaat er ook een fenomenale uittocht uit de steden naar buiten voor vakanties en recreatie. Een gevolg van de welvaart is tevens de snel toenemende vrijetijdsbesteding en de schadelijke invloed daarvan op de Europese ecologie.

De aanleg van nieuwe wegen en vliegvelden slokt jaarlijks duizenden

hectaren groenland op, en dient voor een groot deel ter voorziening in de toeristische en recreatieve behoeften van de welvarende, zich snel verplaatsende stedelijke ontspanningszoekers.

Het totale aantal auto's in de 17 landen van de Raad van Europa is in slechts zeven jaar van 21 miljoen tot 50 miljoen gestegen!

Een steeds groter wordend aantal menselijke voeten, soms zelfs motoren en bromfietsen, vertrappen de kwetsbare ecologie van de duinen in gebieden van Engeland en andere kustlanden. Delen van de Middellandse Zee-kust worden overontwikkelde tragedies.

Het lukraak bouwen van zowel zomer- als winterhuizen vervult de autoriteiten van de schilderachtigste landen van Europa met zorg. In de bergstreken van Noorwegen en Zweden heeft de bouw van een „tweede huis”, dat niet voorzien is van riolering, geleid tot aanzienlijke vervuiling van plaatselijke bergstromen. In Noorwegen zijn minder dan 3% van de z. g. tweede huizen op een normaal rioleringsstelsel aangesloten.

Vuile lucht, stinkend water

De leiders van Europa maken zich niet slechts zorgen over de kwaliteit van het leven waarin hun volken zich verheugen. Zij maken zich bovenal bezorgd over het gezondheid-vernietigende, giftige klimaat waarin steeds groter wordende aantallen Europeanen gedwongen worden te leven.

Industrialisatie heeft een hogere materiële levensstandaard gebracht — maar tegen een hoge prijs.

Neem bijvoorbeeld de Europese lucht.

Madrid en Milaan liggen nek aan nek voor de dubieuze eer de „smog hoofdstad” van Europa te mogen zijn.

Snelle industrialisatie, de als een paddestoel omhoogschietende bevolking en een fantastische toename van autobezitting door een zich uitbreidende middenklasse, dat zijn de ingrediënten voor de vervuilde atmosfeer van Madrid. De stad stond vroeger bekend om haar zuivere lucht.

In Milaan, het hart van het industriële noorden van Italië, is de smog gedurende de winter zo erg dat sommige inwoners met een zakdoek om hun hoofd lopen om neus en mond te bedekken. In de winter van 1968-69 leed 80% van de Milanese kinderen aan ademhalingsstoornissen.

Kunstschaten over de lengte en breedte van Italië zijn onherstelbaar beschadigd als gevolg van industriële luchtvervuiling en uitlaatgassen. Het probleem is vooral acuut in Venetië.

Op Europese meren en rivieren wordt door de industriële expansie een zware wissel getrokken. De meeste van de Zwitserse grote meren zijn nu vervuild. Het Meer van Zürich, eens schoon en productief, is nu, volgens een rapport van de Raad van Europa, „een kwalijk stinkend, modderig riool.” Het Bodemeer ondergaat nu snel eutroficatie. Het Meer van Genève lijdt ook onder vervuiling.

Een groot deel van de schuld wordt aan de Zwitserse textiel- en chemische industrie gegeven.

Finland — beroemd om zijn meren — wordt door ecologen nauwkeurig in het oog gehouden. Tien tot vijftien procent van de Finse binnenwateren is reeds vervuild.

De Finse industrie is beperkt tot het zuiden, waar de bevolkingsdichtheid te-

In deze uit 1900 daterende zuiverings-installatie in Wuppertal wordt zuurstof aan rioolwater toegevoegd alvorens het in de Wupper, West-Duitslands sterkst vervuilde rivier, wordt geloosd.

Foto: Ambassador College

vens het grootste is. In tegenstelling tot wat men zou kunnen verwachten, beschikt Finland over een geringe hoeveelheid drinkwater, doordat de vele meren ondiep zijn en blootgesteld aan snelle eutroficatie ten gevolge van het lozen van huis- en industriële afvalstoffen. Helsinki wordt van drinkwater voorzien uit een meer dat 250 km ver weg ligt.

Volgens een Italiaanse woordvoerder zijn „vele van de Italiaanse meren in stinkende reservoirs van menselijke uitwerpselen en industrieel afval veranderd. Het water ervan kan zelfs niet meer voor irrigatie gebruikt worden.”

Door heel Italië wordt de vloeibare huishoudelijke- en industriële afval met zo goed als geen zuivering in waterlopen geloosd. In heel Italië bevinden zich slechts 32 zuiveringsstations — één installatie voor elke 1000 gemeenschappen. Zelfs dit armzalig kleine aantal is voor het grootste deel te klein en ontoereikend.

Een Nederlands rapport toonde de vérstrekkende internationale gevolgen van waterverontreiniging in Europa aan.

Zeventig procent van het water in het Nederlandse netwerk van rivieren komt van andere landen en is derhalve al zwaar verontreinigd. Het water van de Rijn b.v. vertoont nu een zodanige verhoging van chloriden, dat het onbruikbaar is voor het ontzilten van de polders, waardoor landaanwinning bijzonder moeilijk wordt. Dergelijke chloriden zijn van minerale oorsprong en worden o.a. in het Duitse kolennijengebied, waar zouthoudend water uit de mijnen gepompt wordt, in de rivier geloosd. De grootste boosdoener wat het zout betreft is Frankrijk, dat in de Elzas het zout uit de kalimijnen loost.

Toekomstige Europese tegenhangers van het Amerikaanse Eriemeer

De waterverontreiniging eindigt niet als de vervuilde Europese rivieren de zee bereiken.

De Middellandse Zee en de Baltische Zee ontvangen een groot deel van de aangespoelde Europese vervuiling. Geedelten van deze twee vrijwel geheel door land ingesloten binnenzeeën kunnen volgens een Britse deskundige in eenzelfde mate vervuild worden als het oostelijk deel van het Eriemeer in de VS

„Zelfdiscipline, een terugkeer naar redelijkheid is de mentale revolutie die de industriële wereld moet aanvaarden. . . .”

Foto: Ambassador Colledge

Hieronder volgen aanbalingen uit de toespraak van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Albert van België, bij de openingsceremonie van het Europese Natuurbeschermingsjaar 1970.

We zijn hier om een campagne te beginnen die naar wij hopen niet alleen de activiteiten van regeringen zal beïnvloeden, maar ook, en in het bijzonder, het gedrag van enkelingen. Wij hier in Europa zullen een jaar lang over de natuur praten — over die natuur, de onveranderlijke wetten waarvan de mens ongestraft dacht te kunnen overtreden, maar die nu wraak beginnen te nemen.

Zij die het meest van deze zaak afweten zijn nu angstig geworden en vragen zich af wat te doen. . . . We moeten de problemen van onze omgeving, die zo'n interessant onderwerp voor speeches vormen, zien te voorkomen — problemen, waar zó vaak over gesproken wordt dat ze het publiek beginnen te vervelen, en die zij maar liefst aan de sceptici overlaten. Dat is een reëel gevaar wat we moeten zien te voorkomen.

Laten we eerlijk genoeg zijn om tot de kern van het probleem door te dringen en onszelf afvragen wát het probleem gedurende de laatste 25 jaar zo acuut heeft gemaakt.

Het komt zeer zeker door de bevolkingsgroei, maar bovenal is het de technologische omwenteling, die de mens op meer materiële welvaart doet hopen en die hem daarom tot steeds grotere productie en verbruik aanzet. . . . Het ergste voor de gemeenschap zijn niet zo zeer de belemmeringen die door deze nieuwe en vaak overbodige behoeften worden opgelegd. Het is zelfs niet zo dat de mens door dit kunstmatige leven de simpele genoegens van het leven vergeet. Maar veel meer dat onder ons huidige systeem iedere particuliere producent datgene vervaardigt, wat hij denkt te kunnen verkopen — en hiervan steeds meer en meer hoopt te kunnen verkopen — zonder de sociale kosten van zijn activiteiten te overwegen, want dat is traditioneel de taak der openbare instanties.

Wat maakt het uit of miljoenen hectaren land in wegen en parkeerterreinen veranderd worden, of miljoenen tonnen afval begraven, verbrand of in zee gestort worden?

Wat maakt het uit, of steeds toenemende hoeveelheden grondstoffen uit de aarde gereten worden alsof ze onuitputtelijk zijn en hun verbruik geen verschil uitmaakt?

De mensheid maakt een afdoende van economische groei en denkt alleen maar aan de opvoering ervan, zonder echter de prijs ervoor te willen betalen. De mens schijnt te geloven dat als de techniek de

natuur verstoort, zij ook de schade kan herstellen of, indien nodig, de mens beschermen kan tegen de gevolgen van deze gevaarlijke wanorde. Zal het misschien eens ons lot zijn — leerling-tovenaars die we geworden zijn — dat we gaan picknicken, gekleed in ruimtepakken zoals astronauten die dragen?

Het is mijn eerlijke overtuiging dat de beste ondernemingen, zoals de uwe, een dode letter zullen blijven als we het probleem niet bij de wortel aanpakken. Er zijn enige essentiële behoeften; sommige progressieve doelstellingen zijn redelijk, maar het is niet langer gezond om dit zinloos gehaast en wedijver naar de vernietiging in naam van de z.g. vooruitgang te aanvaarden, wat in feite anarchie is. De mens moet leren de buit te verdelen terwille van de instandhouding van de soort, en leren zijn begeerten in toom te houden. Zelfdiscipline, een terugkeer naar redelijkheid is de mentale revolutie die de industriële wereld moet aanvaarden, en die naar mijn mening al het andere zal beheersen.

Mag ik nog even op mijn laatste punt terugkomen? Zou ik buiten de orde gaan als ik een nieuwe geesteshouding voorstel, om deze waanzinnige economische ontwikkeling het hoofd te bieden? Ben ik naïef, te veronderstellen dat de mens zich zal verbeteren tot het punt van minder zelfzuchtigheid en tot het punt dat hij zijn begeerte naar profijt zal bedwingen?

Ben ik blind tot het punt van zelfbedrog, te geloven dat de mens zodra hij gevaar ruikt, handelend op zal treden om zich van zijn voortbestaan te verzekeren?

Ik denk van niet, tenminste zolang de dreiging erkend en ernstig genomen wordt. Het is daarom noodzakelijk die klaar en duidelijk te stellen, zonder enige gevestigde belangen te sparen.

Het zal zeker niet gemakkelijk zijn een nieuwe geesteshouding aan te kweken die het verlangen naar progressiviteit in harmonie zal brengen met de behoeften, voorgeschreven door de feiten en redelijkheid — vooral niet daar de noodzakelijk universele en wereldomvattende aard van iedere geplande actie en de financiële offers die ermee gepaard gaan, zódanig zullen zijn dat zij de weifelaars zullen otmoe-digen.

Maar in alle ernst, hebben we wel enige keus? Nu we ons de ernst en de omvang van het probleem beginnen te realiseren, durven we de zaken dan zo maar op hun beloop laten en aan toekomstige generaties een volledig kunstmatig beschaving nalaten, in een giftige en vijandige omgeving, die bedroevend weinig ruimte zou overlaten voor de mens?

Dat te doen zou de menselijk waardigheid verloochenen.

waar een enorm dikke laag vuil bezinksel zich opgehoopt heeft.

Een Franse specialist op het gebied van watervervuiling waarschuwde tegen de ongelimiteerde nieuwbouw en industriële expansie langs de Franse Middellandse Zee-kust. Tenzij strenge maatregelen genomen worden, zei hij, zou het Franse continentale plat van de Spaanse tot de Italiaanse grens, één steriele uitgestrektheid van zwart drek kunnen worden.

Sommige vissoorten zijn reeds van hun gebruikelijke broedgebieden langs de Franse Rivièra verdwenen. En langs de kusten van Versilia, het zuidelijk deel van Toscana, en Latium in Italië sterven naaldbomen als gevolg van zee-watervervuiling. Hoewel reeds lange tijd aangepast aan het opspattende zoute water, sterven de bomen nu waar ze aan het vervuilde zeeschuim blootgesteld zijn.

Wat moet er gedaan worden?

Aan het slot van de conferentie in Straatsburg stelden de delegaties zich achter een resolutie die voorstond, een zo spoedig mogelijke bijeenkomst van Europese ministers ter coördinatie van de bestaande internationale projecten op het gebied van het leefmilieu bijeen te roepen.

Er werd voorgesteld dat een dergelijke bijeenkomst op hoog niveau de vestiging van een Europese politieke instantie voor de supervisie over het beheer van het continentale leefmilieu in ernstige overweging diende te nemen.

Maar gigantische obstakels bevinden zich op de weg tot de vestiging van een dergelijk supranationaal lichaam met voldoende politieke macht om handelend op te kunnen treden.

Ervaringen in de Verenigde Staten hebben de frustrerende moeilijkheden aangetoond, de diverse maatregelen tussen de staten, gemeenten en andere bestuurslichamen onderling te coördineren, en de stijd tegen vervuilingproblemen waar iedereen mee te maken heeft, gezamenlijk aan te binden. In Europa is het probleem nog gecompliceerder door de aanwezigheid van volledig soevereine staten, elk met zijn eigen doelstellingen en oogmerken, die vaak in strijd zijn met die van aangrenzende landen.

Het is niet waarschijnlijk dat b.v. West-Duitsland zijn industriële groeitempo zal prijsgeven om Europese milieuproblemen op te lossen, tenzij Frankrijk, Italië en elke andere industriële concurrent in Europa dat ook zou doen.

Sinds 1963 wordt er in een internationale commissie — Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en Zwitserland — overleg gevoerd om de toenemende verontreiniging van de Rijn tegen te gaan. Maar dit overleg heeft nog weinig of geen resultaat gehad, aangezien die commissie geen enkele bevoegdheid bezit.

Het probleem wordt nog gecompliceerder. Het ziet er niet naar uit dat Europa, als zodanig, haar industriële groei zal prijsgeven — industriële macht betekent internationale invloed en prestige — tenzij haar twee belangrijkste wereldconcurrenten, de VS en de Sowjet-Unie, dat ook zouden doen.

Een Britse gedelegeerde waarschuwde dat er het gevaar van verstoring der internationale industriële concurrentiestructuur zou bestaan, als de industrie van één land anti-vervuilingsmaatregelen zou nemen, waardoor de prijzen van haar goederen zouden stijgen.

Wereldomvattend toezicht is het dringendst nodig

Vervuiling heerst wereldwijd. De Verenigde Staten dragen hiertoe een groot deel bij. Europa eveneens — zowel West-Europa als het communistische blok, in haar ijver voor industriële expansie.

Controle op vervuiling moet worden aangepakt, niet op een nationaal of continentaal front, maar op een wereldomspannende basis.

Toch is er geen enkele gecoördineerde aanpak.

In plaats daarvan is er een overvloed van verschillende internationale lichamen en organisaties die ieder voor zich de milieucrisis bestuderen, die ieder voor zich bepaalde acties aanbevelen — met vaak tegenstrijdige conclusies — en toch allemaal beschikkend over een armzalig beetje handelingsbevoegdheid.

De EEG onderzoekt de vervuiling in Europa. Evenals de UNESCO. Evenals de Raad van Europa. Evenals de

NAVO — voorheen beperkt tot defensie-aangelegenheden.

De vraag blijft echter of hun onderzoeken concretere resultaten zullen afwerpen dan bv. de *Helsinki Rules* die in 1966 na twaalf jaar arbeid tot stand kwamen en het gebruik van internationaal water vaststelden. De regels hebben echter geen enkele rechtskracht — het zijn in feite aanbevelingen. Wij hebben sinds 1964 een in het kader van de VN opgesteld „Europees handvest voor het water”, maar ook deze „grondwet” voor het water is niet meer dan een algemene verklaring.

Wat nu werkelijk nodig is, is een wereldregering. Een regering die boven de tegenstrijdende egoïstische belangen en krachten-verspillende bezigheden van mensen en naties staat. En bovenal een regering die de mens de juiste levenswijze toont — hoe hij in harmonie met de „onveranderlijke wetten” kan geraken, om de uitdrukking van Prins Albert te gebruiken. Er zijn zowel geestelijke wetten die de menselijke verhoudingen regelen als natuurkundige wetten die de natuur en de levenssystemen op aarde regelen. Maar de mens — hoewel hij de straf voor het breken van deze wetten oogst — weet bitter weinig van deze wetten af.

De ECHTE WAARHEID staat niet alleen in de erkenning van deze dwingende noodzaak van een wereldregering. Norman Cousins, hoofdredacteur van *Saturday Review* zei kort geleden:

„De mensheid heeft een wereldorde nodig. De volledig soevereine natie is niet bij machte met de vergiftiging van het leefmilieu af te rekenen. Nog erger, de nationale regeringen vormen een belangrijk deel van het probleem. Zij scheppen verwarring juist daar, waar verantwoordelijke organisaties en onderlinge samenwerking het hardst nodig zijn. . . . De landen worden in hun betrekkingen naar buiten onverantwoordelijke instrumenten van verspilling en vernietiging.

„Het beheer over onze planeet, of we nu praten over de noodzakelijkheid een oorlog te vermijden of over de noodzaak fatale schade aan het leefmilieu te voorkomen, vereist een wereldregering.”

De behoefte hieraan is nooit zo dringend geweest. □

Is God voor U ONWEZENLIJK ?

Miljoenen zeggen dat zij in God geloven — maar WAAROM schijnt Hij dan voor hen zo VER WEG te zijn? Miljoenen hebben over God GEHOORD, maar KENNEN Hem niet. Dit artikel laat zien HOE u Hem KUNT KENNEN!

door Herbert W. Armstrong

BENT U ZOALS de persoon die tegen mij zei: „O ja, ik geloof wel in God, maar het schijnt alsof Hij zo ver weg is — zo ONWEZENLIJK!”

Waarom voelen de meeste mensen dit zo aan? Waarom komt God hun ONWEZENLIJK voor — als een schier onzichtbaar waas — of een schim — als iets vormloos en etherisch?

Zonder kennis geboren

Op het moment waarop u geboren werd, wist u niets over God. U wist niets — punt uit! U werd geboren met een verstand dat in staat is kennis op te nemen, maar er nog niet mee gevuld was.

Wat u ook weet — of *denkt* te weten — over God, is sinds uw geboorte in uw verstand opgenomen.

Hoe *begon* kennis in uw verstand opgenomen te worden? Er zijn slechts vijf kanalen waarlangs kennis op natuurlijke wijze het menselijke verstand kan binnenkomen: die van gezicht, gehoor, smaak, reuk en gevoel.

Maar er zijn ook drie dimensies van kennis of bewustzijn: het „*rondom*”, het „*innerlijk*” en het HIERBOVEN. Het natuurlijke verstand van een sterfelijk mens kan echter alleen de eerste twee bevatten. Baby's groeien op tot kinderen met alleen een besef van het „*rondom*” en het „*innerlijk*”.

Maar als kind werd u, door middel van het zintuig van het gehoor, waarschijnlijk iets over God *verteld*. Maar begrijpelijke kennis van God komt echter uit de derde dimensie — het „HIERBOVEN”. En het HIERBOVEN is geestelijk. God is Geest. Geestelijke dingen kunnen noch *gezien*, noch *gehoord*,

gevoeld, geproefd of geroken worden. Begrip van geestelijke dingen kan het menselijke verstand eenvoudig niet door de vijf kanalen van de zintuigen binnenkomen.

Daarom is het mogelijk dat de ouden die u iets over God probeerden te vertellen, niet het juiste inzicht en begrip hadden. En het is slechts menselijk dat wat voor kennis over God uw verstand ook binnenkam — door het oor of het oog — vaag, mistig, ONWEZENLIJK was. U kon God niet ZIEN. Geest is onzichtbaar voor het menselijk oog (uitgezonderd, zoals voorgekomen is, door één of andere wonderbaarlijke „gestalte-aaneming” of door middel van een openbaring).

U kon God niet *boren*. U had geen werkelijk bewust *contact* met Hem. U vormde in uw geest waarschijnlijk één of ander beeld zoals u *veronderstelde* dat Hij eruit moest zien — gebaseerd op wat u misschien verteld werd, of op wat u misschien gelezen had. Maar u ZAG of HOORDE Hem niet — u las of hoorde alleen iets OVER Hem! En het beeld was onduidelijk, beneveld, onscherp, etherisch.

Is het dan geen wonder dat Hij ONWEZENLIJK scheen — dat Hij zo ver weg leek?

Er zijn miljoenen belijdende christenen en Joden die *zeggen* dat zij in God geloven. Velen beweren in min of meerdere mate iets over Hem te weten. Maar van Hem weten is heel iets anders dan Hem kennen!

De ONZICHTBARE „Eerste Oorzaak”

De aanwezigheid zelf van het „*rondom*” schijnt voor het normale verstand

een „*Eerste Oorzaak*” te vereisen die het voortbracht. Maar — RAADSEL DER RAADSELEN! De „*Eerste Oorzaak*” is niet te zien, te horen, te ruiken, te proeven of te voelen. Derhalve zijn veel ideeën, opvattingen en veronderstellingen uit de menselijke verbeeldingskracht voortgekomen, waaruit die „*Eerste Oorzaak*” dan wel zou kunnen bestaan.

Toch openbaart de ware God zich wel degelijk aan hen die willen begrijpen en gehoorzamen. En Hij zegt dat deze zich van het „*rondom*” bewuste mensen die hun eigen ideeën omtrent de „*Eerste Oorzaak*” formuleren, geen excuus hebben voor het verloochenen van de ware God en voor het in zijn plaats stellen van een of ander denkbeeldig conjectuur van eigen maaksel door middel van verwrongen menselijk redeneren.

„Daarom dat hetgeen VAN GOD GEKEND kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard. Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij *geen verontschuldiging* hebben” (Rom. 1:19-20). Dat betekent dat de materiële dingen die Hij geschapen en gemaakt heeft duidelijk het karakter, de macht en het goddelijke wezen van de onzichtbare MAKER laten uitkomen.

Het vers dat aan het bovenvermelde voorafgaat zegt dat de waarheid wereldleiders bekend is, maar zij hebben *het voor de mensen achtergehouden* — hun belet een duidelijk begrip te krijgen. „Want toorn van God openbaart zich van de hemel over alle goddeloosheid

en ongerechtigheid van mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden" (Rom. 1:18).

Wat dus gewoonlijk aan een opgroeiend kind *over* God verteld wordt, geeft inderdaad vaak een heel verwrongen beeld weer!

Bovendien is *over* een persoon horen niet bepaald hetzelfde als de *persoon kennen!*

Ervaringen van één man

Daar was de super-rechtvaardige Job, de grootste man in het hele Oosten. God daagde zelfs Satan, de aanklager van Gods kinderen, uit, één enkele zondige of onrechtvaardige smet in zijn karakter op te sporen. Hoewel hij Job de pijnlijkste en hevigste beproevingen mocht laten ondergaan, kon Satan niets tegen hem inbrengen. Er *was* echter wel degelijk iets heel verkeerd met Job. Allen hebben gezondigd — Job inbegrepen. Zijn grote zonde was juist zijn EIGEN-gerechtigheid. Satan kon echter niet inzien dat EIGEN-gerechtigheid zonde was.

Maar nadat God Job een toontje lager had laten zingen, hem zijn eigen onbelangrijkheid en ijdelheid had laten zien — zijn nietigheid in vergelijking met Gods grootheid, toen zei Job: „Slechts van horen zeggen had ik *van U vernomen*, [maar nu *ziet U* mijn oog. Daarom *VERFOEI IK MIJ* en heb berouw in stof en as!" — *Staten-vertaling*] (Job 42:5-6).

God leren *KENNEN* is heel wat anders dan over Hem *HOREN*.

Wat weet het doorsnee publiek dus van God? Vanaf hun prille kinderjaren begonnen zij dingen aan de weet te komen die zij hadden *gehoord* of die hun ouders of anderen hun verteld hadden. En daar deze leiders die eens God *kenden* (Rom. 1:21) de Waarheid *achterhielden* en dwaas geworden (vers 22) een verwrongen en onwaar onderwijs gaven, is het meeste van wat de opgroeiende kinderen in onze tijd te horen hebben gekregen, een *verdraaiing* van de Waarheid.

Er zijn misschien wel kinderen die helemaal *NIETS* over God werd verteld toen zij van baby's tot tieners en jonge volwassenen opgroeiden. Maar hoogstwaarschijnlijk werd hun toch wel iets *over* God verteld voordat zij zelf iets

over Hem *IN DE BIJBEL* *lazen*. Zeer waarschijnlijk *lazen* zij ook wat anderen over Hem geschreven hadden voordat ze zelf in de Bijbel begonnen te lezen.

Wat waren zij dus aan de weet gekomen? Zij wisten alleen maar wat hun door degenen *RANDOM* hen was verteld of meegedeeld. Zij wisten alleen wat zij van *andere mensen* die zelf God niet *KENDEN*, hadden meegekregen. Dege- nen waarvan zij leerden wisten slechts dat wat zij op hun beurt weer van *andere* verkeerd ingelichte en misleide *mensen* hadden overgenomen. Niet van het *HIERBOVEN* — maar van het *RANDOM!* Niet van God Zelf, maar van het *RANDOM*. En uw Bijbel zegt dat de *andere mensen* deel uitmaken van een misleide wereld!

En wanneer zo iemand die bijna volwassen is dan de Bijbel leest, diens voorstelling van God is zó vast *door andere mensen* in zijn geest geprent dat hij zich God op diezelfde manier blijft voorstellen.

Zo iemand is waarschijnlijk net zoals ik jarenlang geweest ben: Ik las de Bijbel wel af en toe — maar zei dan: „Ik kan de Bijbel toch echt niet begrijpen.”

GEEN WONDER dus dat de meeste mensen die belijden „in God te geloven”, zeggen dat God hun zo onwezenlijk voorkomt!

Zij zijn net als Job. Jobs bron van kennis vóór zijn persoonlijke confrontatie met God, was uit het *rondom*, zijn omgeving, gekomen — *VAN HOREN ZEGGEN* had hij *van* God gehoord — via anderen. God scheen nooit reëel voor hem te zijn totdat hij *PERSONLIJK CONTACT* verkreeg — totdat hij werkelijk *GOD* leerde *KENNEN!*

Er is een manier waarop u *werkelijk direct persoonlijk contact* met God kunt opnemen — als u dat al niet gedaan heeft. Dan zal Hij *REËEL* worden!

Laat ik dit eens toelichten. Laten we zeggen dat u *van* Raymond F. McNair gehoord heeft. Hij is regionaal redacteur van *The PLAIN TRUTH* voor Engeland en rector magnificus der Engelse campus van Ambassador College. U zult misschien een paar artikelen van hem in *De ECHTE WAARHEID* gelezen hebben. Maar laten we aannemen dat u nog nooit een foto van hem gezien hebt — u hebt hem nooit persoonlijk ontmoet, u hebt hem nooit met hem gesproken. Laten

we nu eens aannemen dat iemand u het een en ander *over* hem vertelde, de feiten verdraaide en u verkeerd inlichtte.

U kunt misschien het een en ander *over* hem weten — en iets daarvan verdraaid — maar u zou zeker niet kunnen zeggen dat u *de man* kent. Als u niet eens een foto van hem gezien heeft, weet u niet hoe hij eruit ziet. Vele mensen die mij over de radio gehoord hebben zeiden toen ze me in eigen persoon zagen: „Hé, u ziet er helemaal niet uit zoals ik u mij had voorgesteld.”

Zo is het ook wanneer u met meneer McNair in persoonlijk contact zou komen; u zou waarschijnlijk verbaasd zijn te merken dat hij er helemaal niet uitziet zoals u gedacht had. Maar als u plotseling bijna voortdurend in zijn gezelschap zou verkeren, zodat u hem praktisch elke dag zag, met hem sprak, hem in zijn kantoor en in zijn woning opzocht, dan *zou u hem wel leren kennen!* Ik ken hem goed. Ik breng heel wat uren met meneer McNair in gesprek door — over academische problemen — over problemen betreffende studenten en werkkrachten — over persoonlijke aangelegenheden. Ik heb hem leren *kennen!*

Maar als u niet eens zijn foto heeft gezien, kent u hem *niet!*

Van God heeft u evenmin een foto gezien. Maar in de Bijbel geeft Hij u een bepaalde beschrijving over hoe Hij eruit ziet, hoewel niet over zijn exacte gelaatstreken.

De Persoon van God geopenbaard

Ik kan u verzekeren dat *ik* God ken — en dat ik ook de levende Jezus Christus ken — want ik vertegenwoordig Hem als zijn dienstknecht. Ik lees over Hem — niet zoals anderen mensen Hem onjuist beschrijven — maar zoals Hij Zichzelf beschrijft in zijn *BIJBEL!*

Kort hiervoor zei ik echter dat ik 43 jaar geleden „de Bijbel echt niet kon begrijpen.” *NIEMAND KAN DAT* werkelijk, totdat hij door Jezus Christus met God (de Vader) contact heeft gekregen en zijn heilige Geest heeft ontvangen, waardoor hij als Gods eigen kind verwekt wordt. Dat vereist een *BEROUW* van dezelfde aard als waar Job toe komen moest — een echte afkeer van zichzelf, een onvoorwaardelijke *OVERGAVE*

(*Vervolgd op pagina 15*)

Zo kunt U een OVERWINNAAR zijn!

WAAROM kunnen wij niet met meer succes volgens Gods normen leven? WAAROM struikelen en vallen wij van tijd tot tijd? Dit artikel laat zien hoe u uw zwakheden en die punten waar u de meeste verleiding ondergaat, te boven kunt komen!!

door Herbert W. Armstrong

HEEFT U een bepaalde „gewoontezonde” — een zwakheid, waarvan misschien niemand anders afweet en die u niet de baas bent geworden?

Heeft verleiding ooit uw pad gekruist, heeft u ermee geworsteld, en even later tot het berouwvolle bewustzijn te zijn gekomen dat u gestruikeld bent, en de verleiding niet overwonnen heeft?

Of misschien worstelt u met de een of andere gewoonte die u als haar slaaf gevangenhoudt — altijd bent u ermee aan het worstelen en vechten, maar toch bent u niet in staat haar te overwinnen.

Alleen de overwinnaars

Dit is een ernstige zaak. Wij moeten deze zonden, gewoonten en onverwachte verleidingen te boven komen — er totaal van gereinigd worden — als wij verwachten het Koninkrijk binnen te gaan en eeuwig leven te erven.

„Wie OVERWINT”, zegt Jezus, „hem zal ik geven met Mij te zitten op mijn troon” (Openbaring 3:21).

„En wie OVERWINT en mijn werken tot het einde toe bewaart, HEM zal Ik macht geven over de heidenen, en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf” (id. 2:26-27).

Nú wordt niet iedereen zelfs alleen maar geroepen. Velen, ook al hebben zij het ware evangelie *gehoord*, hebben nooit een bewuste, overtuigende KENNIS

van de waarheid ontvangen. Dit is niet de tijd dat God hen roept.

Maar God roept nu ENKELEN tot een leven van afzondering — tot een nieuw en ander leven — een leven gevuld met en geleid door zijn Geest — opdat zij geheel en al van zonde GEREINIGD mogen worden en in genade en kennis mogen toenemen, om zodoende voor een positie van grote verantwoordelijkheid voorbereid, getraind en geschikt gemaakt te worden — als koning of priester — in Gods KONINKRIJK! En het zijn *alleen* diegenen die GEDURENDE DIT LEVEN geschikt gemaakt worden door training, door te overwinnen en door geestelijke ontwikkeling en groei — die met Christus zullen regeren. Bestudeer maar eens de gelijkenis van de ponden in Lucas 19:11-27.

Het christelijk leven is dus een nieuw en ander leven — een leven van OVERWINNEN. Zonde moet met wortel en tak uit ons leven gerukt worden. Wij moeten rechtvaardig en heilig gemaakt worden.

Waarom wij struikelen en vallen

Hoe komt het dan dat zovelen van ons herhaaldelijk struikelen en vallen? Ja, zelfs diegenen die werkelijk streven, worstelen en zelfs BIDDEN, bidden om hulp om de een of andere slechte gewoonte te overwinnen? WAAROM?

Laten we eerst eens een deel van Paulus' brief aan de Filippenzen bekijken.

„En één te zijn met Hem, niet met mijn EIGEN gerechtigheid op grond van de wet, maar met de gerechtigheid die verkregen wordt door het geloof in Christus, de gerechtigheid DIE VAN GOD KOMT en steunt op het geloof” (Filipp. 3:9, Willibrord Vertaling).

Ziet u, het gaat niet om ONZE, maar om GODS gerechtigheid.

David schreef onder inspiratie: „Al uw geboden zijn gerechtigheid” (Ps. 119:172). En de LIEFDE is de vervulling van de wet (Rom. 13:10).

Het soort liefde dat vereist wordt

Juist hier is één moeilijkheid. Teveel mensen die de Geboden willen onderhouden worstelen maar door, terwijl ze alsmat trachten de Geboden uit eigen kracht te onderhouden — denkende dat het hun *eigen* persoonlijke menselijke liefde is die de Wet vervult!

Teveel „gebodenonderhouders” zijn alleen maar bekeerd tot het ARGUMENT dat men Gods Geboden moet onderhouden, en hebben nooit echt en duidelijk echte bekering ervaren, want dat is een BEWUSTE ERVARING! Zulke mensen behoren naar een afgezonderde plaats te gaan, alleen met God, daar te knielen en hun hart voor God uit te storten en dit te blijven doen totdat zij werkelijk WETEN dat zij door GODS MACHT bekeerd zijn en zij zijn heilige Geest ontvangen hebben!

Geen wonder dat zovelen herhaaldelijk ontmoedigd worden en ermee willen ophouden!

Wij hebben niet eens het soort liefde dat Gods wet vervult en ons rechtvaardig maakt! LIEFDE komt van God, want God IS liefde! En het vereist „de liefde

Gods in onze harten uitgestort door de heilige Geest" (Rom. 5:5) om de wet te vervullen, ons onderhouders van de Geboden te maken en ons GODS GERECHTIGHEID te geven.

De wet is *geestelijk* (Rom. 7:14). Wij zijn vleeselijk. Het vereist dan ook een geestelijke liefde om een geestelijke wet te vervullen. [De heilige Geest in ons is niets anders dan GODS WET IN WERKING!] En omdat alleen God ons de LIEFDE kan schenken die ons rechtschapen maakt, is het GODS gerechtigheid — niet de onze.

Hoe u geloof krijgt

Maar hoe ontvangen wij deze liefde? Kijk nog eens naar het hierboven aangehaalde vers: „... gerechtigheid die van God komt en STEUNT OP HET GELOOF.”

Het komt dus door het GELOOF. Het schijnt echter dat de meeste mensen denken dat het geloof waardoor wij alles moeten ontvangen dat God ons geeft, iets is dat wij zélf moeten aankweken en voortbrengen door de een of andere grote inspanning. En al dat gestreef om GELOOF te hebben, wordt inderdaad *een hele inspanning*, nietwaar?

Dwaze onmondigen in Christus die wij zijn! Kunnen we niet inzien dat als WIJ ZELF het geloof konden opbrengen dat al het andere voortbrengt, wij zélf onze verlossing zouden kunnen verdienen door ONZE WERKEN? Dat soort gerechtigheid zou alleen maar als een bezodeld kleed in Gods ogen zijn!

Probeer niet langer om zélf geloof op te brengen. U heeft geen geloof. Het hierboven aangehaalde vers spreekt alleen over „Het geloof van Christus” zoals het oorspronkelijke Grieks meer letterlijk vertaald kan worden! Niet *uw* geloof, maar het GELOOF VAN CHRISTUS. Jesus had ECHT GELOOF! Hij deed wonderen! En Hij verrees uit de doden — en Hij LEEFT.

Hier is het geheim! Hij geeft — verleent — ZIJN sterk geloof aan u en aan mij! Ja, zelfs GELOOF is een geschenk van God — een van de geestelijke GAVEN (Efez. 2:8 en I Cor. 12:9).

Hoe kunnen we dan ons geloof versterken? Door ons aan God over te geven en onze verlangens, voornemens en wil aan HEM te onderwerpen, door God om meer geloof in echt, vurig, vol-

houdend gebed te vragen en te vertrouwen dat Hij het geven zal!

Waarom wij niet van de zonde bevrijd zijn

God belooft ons in zijn Woord: „Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, *want Hij zal met de verzoeking ook voor de UITKOMST ZORGEN*, zodat gij ertegen bestand zijt” (I Cor. 10:13).

Maar leek het niet vaak — in uw ervaring — dat God deze belofte niet hield? Verzoeking deed zich voor. U heeft geworsteld, zelfs gebeden, maar u werd toch nog overmeesterd en u vond de uitkomst niet! Wat is er dan verkeerd gegaan?

Jezus zei: „Ik zal u GEENSZINS verlaten.” „Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld.” God belooft in zijn Woord: „De zonde zal over u GEEN heerschappij voeren.” Maar heeft u niet ondervonden dat de zonde u wél overheerste en in slavernij hield? Heeft u haar niet wanhopig bevochten — zelfs met tranen die over uw gezicht stroomden — om toch weer te falen?

Hoe u geloof moet toepassen en gebruiken

Hoe komt dat? Wat is er verkeerd gegaan? Eenvoudig dat wij niet wisten hoe we het GELOOF dat God ons belooft, moeten ontvangen, toepassen en gebruiken!

In de eerste plaats moeten we zélf iets doen. Sommigen gaan naar het ene uiterste en proberen het allemaal zelf te doen. Anderen zwaaien naar het andere uiterste over, smeken tot God, doen zelf weinig moeite en verwachten dat Hij alles zal doen.

Jacobus zegt: „Onderwerpt u dus aan God, maar *biedt weerstand* aan de duivel, en hij zal van u vlieden” (Jac. 4:7).

Onderwerp u! Bied weerstand! Dat vereist inspanning.

Petrus zegt dat wij ons moeten vernederen, *AL* onze zorgen op God moeten werpen en nuchter en *WAAKZAAM* moeten blijven, omdat de duivel rondgaat en naar de gelegenheid uitziet, ons te verleiden wanneer we niet op onze hoede zijn: „WEDERSTAAT hem, vast in *het geloof*” (I Pet. 5:6-9). Wij moeten

Satan weerstaan, en dit doen in het geloof van Christus — maar HOE?

De sleutel tot dit alles is: „WEES WAAKZAAM.” Wees op uw hoede! Wees altijd op de uitkijk! Wees voorbereid! Hierin falen we! Het vereist onophoudelijke, voortdurende, waakzame inspanning — zonder ooit te verslappen!

Tenzij wij zelf enige moeite moesten doen, zouden we nooit OVERWINNAARS kunnen zijn! Maar als wij de kracht hadden om alles zelf te doen, dan zouden we God niet nodig hebben! Zodoende vereist het onze inspanning — onze voortdurende, wakende, nimmer *VERSLAPPENDE* inspanning — *versterkt door de HEILIGE GEEST!*

Jacobus gaat verder: „Nadert tot God en Hij zal tot u naderen” (Jac. 4:8). Nu komen we dicht bij het antwoord! Wanneer verleiding zich voordoet zijn we TE VER VAN GOD VERWIJDERD — en we zijn dan niet in staat om plotseling, op het ogenblik-zélf, dicht genoeg tot God te komen voor de hulp en de uitkomst die we nodig hebben!

Het vereist soms tijd om DICHT tot God te komen — tot dat intieme contact met Hem zodat we tot Hem kunnen naderen voor de kracht die we zo plotseling nodig hebben!

Met andere woorden, toen de verleiding zich onverwachts voerde, waren we niet op onze hoede — zonder gebedscontact met God — NIET IN GEESTELIJKE TRAINING!

U ging een TWEEGEVECHT met Satan aan. U probeerde met hem te worstelen maar u was NIET IN TRAINING — niet in geestelijke conditie.

Stelt u zich eens voor dat een bokser zich plotseling, ongetraind en onvoorbereid, in de ring zou bevinden voor een wedstrijd met de wereldkampioen zwaargewicht! Dacht u dat er zo iemand bestond die onder dergelijke omstandigheden kon winnen? Hoeveel STERKER is Satan vergeleken met ons! Geen wonder dat we falen! Zou zo'n bokser, die zich aan uitspattingen overgegeven had en zodoende zijn lichaam afgezwakt had, PLOTSELING genoeg kracht en behendigheid kunnen oproepen om de wereldkampioen te verslaan? Kan een hardloper een goede prestatie leveren en een wedstrijd winnen, tenzij hij zich voortdurend oefent,

(Vervolgd op pagina 16)

Is Kerstmis christelijk?

Hoort een christen Kerstmis te vieren? Wat is de oorsprong van Kerstmis, en bestaat er enig verband met de geboorte van Christus?

door de Researchafdeling van Ambassador College

VEEL mensen veronderstellen dat Kerstmis de geboorte van Jezus Christus herdenkt, maar iemand die dit onderwerp onderzocht heeft, weet dat dit niet het geval is.

Denk eens even na over wat katholieke, protestantse en wereldlijke historici hierover zeggen:

De *Catholic Encyclopedia* vermeldt: „Kerstmis hoorde *niet* onder de vroegste feesten van de Kerk. Irenaeus en Tertullius [schrijvers die omstreeks 200 n. Chr. leefden] laten het weg uit hun lijst van feestdagen...” (Deel 3, blz. 724).

Een goed bekend staande protestantse encyclopedie voegt er aan toe: „De viering van Kerstmis is *niet* van godswegen ingesteld, *noch* is het van *nieuwtestamentische oorsprong*... De kerkvaders van de eerste drie eeuwen spreken over geen enkele speciale viering van de geboorte van Christus” (*Cyclopedia of Biblical, Theological and Ecclesiastical Literature*, McClintock and Strong, deel 3, blz. 276).

Maar, zo voegt de *Catholic Encyclopedia* daar aan toe: „Tegen de tijd van Hiëronymus en Augustinus [midden der vierde eeuw], heeft het decemberfeest vaste voet gekregen” (deel 3, blz. 725). Het jaar waarin de Kerk de viering van Kerstmis voor het eerst instelde, was 354 n. Chr. Vóór deze tijd hield de Kerk in haar geheel op 25 december geen gedenkfeest ter ere van Christus.

Het Evangelie volgens Lucas laat zien dat Jezus niet in de laatste week van december geboren kan zijn. De juiste dag van zijn geboorte is onbekend, daar de apostelen zijn verjaardag nooit vierden. Alle geschiedkundige gegevens wijzen op de herfst als de tijd waarin Jezus Christus geboren werd.

Bovendien, de eerste 25 december-

feesten werden door *niet*-christenen gevierd eeuwen vóór Christus' geboorte.

Heidenen vierden 25 december

In het oude Syrië en Babylon — en andere Oosterse landen — was 25 december als feestdag welbekend en werd door de heidense bevolking algemeen gevierd. Het droeg toen natuurlijk niet de naam „Kerstmis”. Die werd er later aan toegevoegd.

In het tot het christendom overgegangene Romeinse Rijk werd Kerstmis voor het *eerst* als een christelijk kerkelijk feest uitgeroepen en gehouden door Paus Liberius in 354 n. Chr. — 357 jaar na de geboorte van Christus. Vóór die tijd werd 25 december alleen door het heidense gedeelte van de Romeinse bevolking gevierd.

Maar hoe kwamen de oude Romeinen ertoe deze dag te vieren?

Gedurende meer dan 250 jaar na de geboorte van Christus had het heidense Rome zich aan de verering van vele goden overgegeven. De voornaamste Romeinse godheid in dat tijdperk was Jupiter. Zijn feest viel ieder jaar in september.

Maar in 273 n. Chr. werd Jupiter onttroond en werd een andere hoofdgod de allerhoogste god van het heidense Rome. Het was de ZONNE-god *Bel* of *Baäl*.

De keizer die voor de introductie van deze *nieuwe vorm* van heidense eredienst in het Romeinse Rijk verantwoordelijk was, was Aurelius.

„Keizer Aurelius maakte in 273 n. Chr. de babylonische *Baäl* de oppergod van het keizerrijk, onder de naam ‚Sol Invictus’ [de Onoverwinnelijke Zon]. ZIJN FEESTDAG VIEL OP 25 DECEMBER” (*Grosse Brockhaus*, deel 2, blz. 1).

Aurelius „stelde een nieuwe verering

in, die van de ‚Onoverwinnelijke Zon’”, schrijft Franz Cumont (zie *Oriental Religions in Roman Paganism*, blz. 114.)

Let er vooral op dat dit heidense zonnefeest op 25 december gevierd werd, dezelfde dag waarop een christelijke wereld de geboorte van Christus viert.

Met de invoering van het decemberfeest begon een nieuw tijdperk in de godsdienst van het heidense Rome. In plaats van een septemberfeest ter ere van de „ouderwetse” Jupiter, hielden de Romeinen nu op 25 december een feest ter ere van de nieuwe ZONNE-god, Baäl.

Door zo'n vrolijk feest in Rome in te voeren, gaf keizer Aurelius de genotzuchtige Romeinen iets om elk jaar weer naar uit te kijken. Toen het eenmaal ingevoerd was, sloeg dit heidense zonneaanbiddingsfeest bijzonder snel aan.

Waarom 25 december

Maar waarom vereerden de heidense Romeinen de zon op deze speciale dag — 25 december? Hierom!

„Volgens de Juliaanse kalender werd de vijfentwintigste december de winterzonnewende gerekend te zijn, en werd beschouwd als de geboorte van de zon, omdat de zon vanaf dat keerpunt van het jaar begint te lengen en de kracht van de zon begint toe te nemen” (*Golden Bough*, Frazer, blz. 385, verkorte uitg.).

Dat keerpunt in het jaar was een tijd van grote vreugde, een tijd van afgodische, heidense pretmakerij. Het volk genoot ervan. Vaak onttaarde het echter in dronken liederlijkheid en teugelloos zinnelijk vermaak.

Tijdens deze zelfde periode in de Romeinse geschiedenis werd eveneens de Perzische vorm van zoonanbidding in Rome geïntroduceerd door Romeinse soldaten die in de Oosterse provincies

hadden gediend. Dit Perzische feest werd ter ere van Mithra, de zonnegod, gevierd.

Over dit Oosterse feest vermeldt Franz Cumont dat „de sektariërs — priesters — van de Perzische god . . . de geboorte van de Zon op de 25ste december vierden” (*Mysteries of Mithra*, blz. 190-192). Cumont beschrijft ook hoe het gevierd werd, in 't bijzonder in Syrië en Egypte. „De celebranten trokken zich in bepaalde verborgen heiligdommen terug, van waaruit zij te middernacht te voorschijn kwamen met een luid geroep: „De maagd heeft voortgebracht! Het licht neemt toe!”

„De Egyptenaren stelden zelfs de pasgeboren zon door een zuigeling in de vorm van een pop voor, die zij op zijn geboortedag, de winterzonneward, voor zijn vereerders naar buiten brachten en ten toon stelden. Ongetwijfeld was de Maagd die op de vijftiendwintigste december een zoon baarde, de grote Oosterse godin, die door de Semieten de Hemelse Maagd of eenvoudig de Hemelse Godin genoemd werd” (*The Golden Bough*, blz. 358, verkorte uitg.).

Het mag schokkend klinken, maar de heidenen vierden een feest op 25 december, lang voordat Christus geboren werd. Zij vereerden ook een „moeder-en-kind”. Bij hen was echter de moeder de koningin des hemels en het kind de gereïncarneerde zonnegod.

Hoewel het Oosten, waar deze nieuwe verering vandaan kwam, dit decemberfeest honderden jaren vóór de geboorte van Christus had gevierd, werd dit feest pas na het jaar 273 n. Chr. wijd en zijd in Rome en het Westen gevierd.

Waarom koos de christelijke wereld dan de datum van 25 december om de geboorte van Jezus Christus te vieren?

Ongeveer een halve eeuw nadat de verering van de zonnegod Baäl in Rome gevestigd was, werd Constantijn de Grote tot het christendom bekeerd.

Hij werd er door de Kerk toe aangezet de feesten die door de Kerk als heidens en afgodisch beschouwd werden, uit te roeien. Het feest van 25 december was daar één van. Het moest weg.

Deze aansporing draaide echter op een mislukking uit. Keizer noch kerkelijke leiders konden hieraan iets doen.

Toen hierover met de keizer ruggespraak gehouden werd, oefende de Kerk

een zodanige invloed op hem uit dat er een wet uitgevaardigd werd, waardoor alle Romeinse slaven de vrijheid zou worden gegeven als zij het christendom maar aannamen. Dit fantastische aanbod bewoog een groot aantal heidenen ertoe zich te laten dopen. Men hoopte dat zo'n stap deze gedoopte heidenen zou weerhouden enig heidens feest te vieren, vooral dat van de 25ste december.

Heidenen blijven zonnegod vereren

Maar het programma had een averechtse uitwerking! Het heidense element in de Kerk bleef aan zijn eigen religie van zoonanbidding vasthouden. Zij wilden zich steeds — iedere 25ste december — weer bij de bevolking van Rome aansluiten voor het vieren van het feest van de zonnegod.

De Kerk stond voor een schijnbaar onoplosbaar dilemma. Herhaaldelijk vroeg zij de „christelijke” keizer Constantijn strenge decreten uit te vaardigen, in de hoop dat deze edicten de heidense bevolking van Rome zou afschrikken en van de viering van dit zonnefeest zou afhouden.

Maar Constantijn weigerde en wel voor een goede reden. Hij was bang dat de heidense bevolking van Rome zich tegen hem zou keren als hij te strikt werd door het volk te dwingen alléén de christelijke gebruiken na te volgen. Hij wilde onder geen enkel beding dat beide partijen elkaar zouden gaan bestrijden en zo de stabiliteit en de eenheid van het keizerrijk in gevaar brengen. Constantijns methode om dit vraagstuk op te lossen was beide partijen tot elkaar te brengen — beide zijden te bevredigen.

De raad die Constantijn aan de Kerk gaf, was „de heidenen halverwege tegemoet te komen,” en hun toe te staan de feesten, die bij hen gebruikelijk waren, te behouden. „Maak het de heidenen niet moeilijker maar gemakkelijker zich tot het christendom te bekeren!” adviseerde de keizer wijselijk.

En de Kerk deed dat — zij volgde Constantijns raad op en gooide het op een accoordje met de heidense bevolking van Rome.

De katholieke schrijver Aringhus bevestigde de overeenkomst tussen de heidense en de christelijke vorm van ver-

ering. Hij vermeldt verder dat de leiders van de Kerk het „voor het bekeren van de heidenen noodzakelijk vonden vele dingen te verhelen en DOOR DE VINGERS TE ZIEN, en mee te gaan met de tijd” (Zie *Diegesis*, Taylor, blz. 237).

Hoe het probleem werd opgelost wordt heel raak door Dr. Hooykaas beschreven: „De Kerk was er altijd toe genegen de heidenen halverwege tegemoet te komen door hun toe te staan de feesten, die bij hen gebruikelijk waren, te behouden, en ze in een CHRISTELIJK GEWAAD te steken, of er een nieuwe christelijke betekenis aan te hechten” (*The Bible for Learners*, dl. 3, blz. 67).

Daar de Kerk niet in staat was de heidense gewoonten te breken, probeerde zij deze gewoonten en feesten, waar de heidenen zo van genoten, te „zuiveren”. Maar hoe moesten ze het feest van 25 december „zuiveren”?

De Kerk besloot de viering van de zonnegod op 25 december door de heidenen te neutraliseren door het als haar eigen feest aan te nemen! De geschiedenis meldt ons dat „het bijna geen twijfel lijdt dat de Kerk erop uit was de aandacht van de christenen van de oude heidense feestdagen af te leiden door de christelijke feesten OP DEZELFDE DAG te vieren” (James Hastings, *Encyclopedia of Religion and Ethics*, deel 3, blz. 60).

Dit is precies wat er in 354 n. Chr. gebeurde toen — voor de allereerste keer — de Kerk de geboorte van Jezus Christus op 25 december vierde, precies dezelfde datum die de heidenen toen nog gebruikten voor het houden van hun afgodendienst ter ere van hun zonnegod. De Kerk meende dat zij op deze manier in staat zou zijn de heidenen over te halen tot de aanbidding van „de ware Zon”, Jezus Christus, in plaats van de letterlijke zon.

Zo zien we dus dat de Kerk — om de heidenen ertoe te brengen hun afgodische gebruiken op te geven — zich gedwongen voelde hun gewoonten en gebruiken voor de verering van Christus over te nemen. De heidenen mochten op 25 december geen feest meer ter ere van de zonnegod Baäl vieren. Nu moesten zij Gods Zoon op die dag vereren naar hun eigen heidense gewoonten en gebruiken.

En dat is de oorsprong van Kerstmis. □

Is God voor U ONWEZENLIJK?

(Vervolg van pagina 10)

om God en zijn Wetten te GEHOORZAMEN, en een écht geloof in Jezus Christus als persoonlijke Heiland. Toen ik tot dat soort berouw voor God en geloof in Jezus Christus werd gebracht, in het begin van 1927, en gedoopt werd, gaf Hij mij de kostbaarste GAVE van het hele universum — zijn heilige Geest.

Zijn Geest *opende mijn verstand* voor GEESTELIJK BEGRIP. Ik kon DE BIJBEL BEGRIJPEN — beetje bij beetje natuurlijk. De levende Christus begon erin tot mij te spreken. Ik begon tot Hem te spreken — dikwijls, dagelijks, in zekere zin voortdurend, in de geest. Wanneer ik de Bijbel bestudeerde, was het als het luisteren naar de fijnste Vriend die ik ooit gekend had! Het was HEERLIJK! Het was INTERESSANT — INSPIREREND — OPENBAREND! Zo bestudeerde ik de Bijbel vaak *op mijn knieën*.

Want ziet u, terwijl ik de Bijbel las, sprak God tot *mij*. Maar als ik bad, sprak ik tot HEM! En door het bestuderen van zijn Woord *op mijn knieën*, was ik in staat een wederkerig gesprek met Hem te voeren — gebed vermengd met het luisteren naar Hem door het lezen van zijn woorden. Dat was een versterkende, verjongende ervaring, die met geen woorden te beschrijven viel. Hij ONDERWEES MIJ. Ik verkreeg nieuwe KENNIS — geestelijke kennis — kennis om MEE TE LEVEN — kennis om in daden om te zetten — onderricht *waarnaar behandeld* moest worden — geboden om te GEHOORZAMEN door ze te *doen*!

Terwijl Hij me over Zichzelf vertelde — terwijl Hij tot mij sprak, me onderwees — en terwijl ik tot Hem sprak — *leerde ik Hem kennen!* Hij WERD EEN REALITEIT!

Hij was niet meer VER WEG! Hij was heel DICHTBIJ — in de Geest, in dezelfde kamer. Ik heb God of Jezus Christus nooit LICHAMELIJK gezien — met mijn fysieke ogen — maar ik zie hem dikwijls geestelijk voor mijn ogen. Natuurlijk geen nauwkeurige, duidelijke gelaatstrekken — maar ik „zie”, met

mijn „geestes”-oog, ogen die flitsen als een vuurvlam — zijn gelaat dat schijnt als de zon in volle kracht — zijn hoofd en haar wit als de schoonste, witste sneeuw. En overal rondom Hem is een schitterende, fonkelend mooie PRACHT en helderheid, waar bliksemstralen uitschieten. Misschien „zie” ik dit niet zo duidelijk als ik het verwacht te zien nadat ik zijn Koninkrijk als erfgenaam binnenga, GEBOREN uit zijn Geest met een GEESTELIJKE SAMENSTELLING — niet meer een sterfelijk mens samengesteld uit vlees en bloed.

Het is natuurlijk zo zoals de Apostel Paulus geïnspireerd werd te zeggen: op z'n best zien we nu als in een spiegel, onduidelijk; maar straks, in de opstanding, in zijn Koninkrijk, van aangezicht tot aangezicht. (1 Cor. 13:12.)

WAAROM is God „zo ver weg — zo onwezenlijk”? Het is omdat de mensen zo *ver weg* van HEM af staan — zo *dicht bij* de fysieke, materiële dingen en belangen van deze boze wereld! Omdat hun gedachten steeds met fysische belangen bezig zijn. Omdat *zij geen tijd voor God hebben!*

U leert diegenen KENNEN die u het *naast* zijn — waar u *steeds contact mee heeft* — mee in gesprek bent!

Maar bij de meesten zijn het *hun zonden* die hen gescheiden hebben van contact met God.

Is het voor hen dan onmogelijk CONTACT TE KRIJGEN?

Helemaal niet! Maar **HET IS NIET GEMAKKELIJK!**

WAAROM?

Omdat u BEROUW moet hebben — en dat is NIET GEMAKKELIJK. Zomaar de woorden „ik verfoei mijzelf” te zeggen, betekent nog niet dat u het werkelijk *doet*. Werkelijk te BEKENNEN dat u FOUT geweest bent — dat u NIET GOED bent — dat er niets goeds IN U is — dat u niet alleen verkeerd GEDAAN en gezondigd heeft, maar dat u verkeerd en zondig BENT — dat is niet gemakkelijk. Het eigen IK moet STERVEN — en uw menselijke natuur zal daar tegen vechten *tot de dood toe*. Een ONVOORWAARDELIJKE OVERGAVE aan God en ZIJN WETTEN — zijn gezag over u — zijn Geboden — zijn leerstellingen — zijn MANIER van leven die zo VOLKOMEN IN STRIJD is met de manier waarop uw

vrienden en kennissen leven — dat is NIET GEMAKKELIJK.

Het eigen IK in u zal uitschreeuwen: „Maar wat zouden mijn vrienden — al mijn kennissen — degenen die mij na zijn — wat zouden *zij* wel denken?” U zult bereid moeten zijn ZE OP TE GEVEN — ze zullen u waarschijnlijk toch de bons geven — INDIEN u zich aan God overgeeft, Hem uw leven recht laat zetten, en een volkomen *veranderd* leven volgens ZIJN leer gaat leven!

Bent u een te grote lafaard dit te doen? U moet BEREID ZIJN OP TE GEVEN — alles! — voor HEM. Verlangt u HEM zó zeer? Verlangt u zo erg naar de vreugde van een écht christelijk leven? Wilt u zo graag EEUWIG LEVEN in zijn Koninkrijk hebben? Weinigen doen dat!

Daarom is God niet REËEL voor de meeste mensen.

Natuurlijk zijn zij niet werkelijk GELUKKIG. Maar zij zijn niet bereid DE WEG te gaan die naar geluk leidt. Zij willen liever blijven proberen het op een andere manier te verkrijgen. Zij zullen er echter NOOIT IN SLAGEN. De hele mensheid heeft dat al 6000 jaar lang geprobeerd! NIEMAND is er echter ooit in geslaagd. Denkt u dat u het wel kunt? U KUNT HET NIET!

God *kán* werkelijk voor u zijn — maar bent u gewillig?

Er zijn de DRIE DIMENSIES. De meeste mensen zijn zich alleen van de eerste twee bewust! Zij zoeken plezier, geluk in het RONDOM — in dingen, mensen — in deze wereld! Zeker — er zijn wel wat tijdelijke sensaties, genoegens, pleziertjes. Maar zij zijn NIET BLIJVEND! En u betaalt er een te hoge prijs voor. U koopt een kat in de zak.

U kunt naar het innerlijk kijken — maar dat is hetzelfde als kijken in een put die droog is. Er is niets wat die innerlijke dorst kan lessen.

U KUNT contact opnemen met het HIERBOVEN! ALS u tenminste bereid bent de PRIJS te betalen. Het is niet gemakkelijk. Maar het is de enige dimensie die BEVREDIGT — die die innerlijke leegte vult — die die knagende zielehonger stilt — die uw horizon uitbreidt — die uw VERSTAND voor de heerlijkheden van GEESTELIJK BEGRIP opent — van het bevatten van GEESTELIJKE KENNIS — van werkelijk de Bijbel

BEGRIJPEN op een manier die volop en overvloedig geluk voortbrengt!

Het is de prijs die u betaalt een miljoen keer waard. Jezus Christus betaalde de WERKELIJKE prijs — de GROTE prijs. De prijs die u betaalt door u aan Hem over te geven, is er niets bij vergeleken.

Het is het MOOISTE AANBOD van de wereld — maar de wereld biedt het niet aan, ook geen ANDER koopje. GOD DOET HET WEL!

In het leven kunt u TWEE kanten op. De meeste mensen gaan de kant op van het eigen IK — ijdelheid! Het is de weg van egocentrisme. Alles komt NAAR HUN TOE. Naar het IK toe. Halen! Nemen! Hebben! En uzelf wordt kleiner en kleiner.

De andere richting is de weg van Gods LIEFDE. Liefde vervult zijn Wet. LIEFDE is *uitgaande bezorgdheid!* Het is, vóór alles, GOD in het middelpunt zetten. Het is LIEFDE voor God, in aanbidding, adoratie, geloof en gehoorzaamheid. Ten tweede is het LIEFDE voor de naaste — anderen liefhebben

ALS uzelf. Dat vergt heel wat liefde. Dat is de WEG van het HIERBOVEN. Die weg VERBREEDT uw horizon voortdurend. Op die manier GROEIT — en GROEIT — en GROEIT u! U ONTWIKKELT ZICH! U ontwikkelt GODS KARAKTER! U groeit in liefde — in geluk — in overvloedig welzijn! Het LEVEN wordt overvloedig en VREUGDEVOL.

Bent u bereid de prijs te betalen? Het betekent niet zozeer een bedrag aan GELD opgeven — het is het opgeven van dingen waarop u uw hart had gezet en die SLECHT voor u zijn. Het is het opmaken van een nieuw WAARDENBEGRIJF — waarden die ZIN HEBBEN!

Ik weet ervan! Ik heb het 43 jaar lang meegemaakt. Het leven heeft zijn problemen, vervolgingen en teleurstellingen gehad — maar het is tevens RIJK, VOL, LONEND en OVERVLOEDIG geweest!

Iedereen kán het hebben — als men er maar een diep genoeg verlangen naar heeft.

Ook u! God WORDT *REALITEIT!* □

HOE UW ABONNEMENT OP DE ECHTE WAARHEID BETAALD IS

Zo velen vragen: „HOE komt het dat mijn abonnement al betaald is? WAAROM kan ik dat zelf niet betalen? HOE kunt u een tijdschrift van zo'n kwaliteit uitgeven, zonder enige advertentie-inkomsten?”

Het antwoord is verbazingwekkend, maar toch zo eenvoudig! De ECHTE WAARHEID is volkomen uniek. Uw reeds betaald abonnement is daar slechts een voorbeeld van. Dit tijdschrift geeft u INZICHT in de zich snel wijzigende toestanden in deze wereld — de sociale kwesties, onze gezinsproblemen en uw persoonlijke vraagstukken. Wij geven u de *betekenis* en het *doel* van het menselijk bestaan.

Andere nieuwsmedia rapporteren vaak alleen maar het nieuws en de vele toestanden in deze wereld. De ECHTE WAARHEID geeft u evenwel het *hoe* en het *waarom* en hoe de praktische oplossingen er uit zullen zien!

De moderne wetenschap heeft zich uitgegeven als de „Messias”, die de wereld van haar problemen zou verlossen. In tien jaar tijds is de wetenschappelijke kennis *verdubbeld* — maar in die zelfde tijd hebben de *wereldproblemen* daar gelijke tred mee gehouden!

Het communisme kwam naar voren met de leus: „Anderen hebben aangetoond hoe [slecht het met] de wereld is; we moeten daarom de wereld veranderen!” (Karl Marx.) Vandaag — na vijftig jaar communisme — kunt u het resultaat zien in het verschil tussen Oost- en West-Berlijn!

Wetenschap, technologie, communisme en fascisme hebben bewezen valse verlossers te zijn! Alles wat de mensen tot dusverre geprobeerd hebben, heeft deze vraagstukken niet op kunnen lossen. Zij kennen de WEG niet die naar VREDE leidt — zelfs de ZIN VAN HET LEVEN kennen zij niet.

De redacteuren van De ECHTE WAARHEID hebben het daarom gewaagd — zonder zich hiervoor te verontschuldigen — om naar die Bron te gaan, die de *antwoorden* geeft en met onfeilbare zekerheid de *oplossingen* aan de hand doet. Ongeveer een derde ervan bestaat uit toekomstvoorspellingen die, naar het schijnt, door geleerden, godsdienstige organisaties, regeringen en opvoedkundigen volkomen over het hoofd zijn gezien. Toch hebben de gebeurtenissen van de afgelopen 2500 jaar bewezen dat deze voorspellingen *volkomen betrouwbaar* waren!

Men weet eenvoudig niet dat we ons voor een bepaald doel hier op aarde bevinden en dat dit onbegrepen Boek in feite de Handleiding is, waarin onze Schepper het doel van ons bestaan uiteenzet! Het heeft te maken met de huidige wereldsituatie. Maar het slaat niet alleen op deze tijd — de voorspellingen verschaffen ons ook een blik in de toekomst! Er bestaat *geen andere* Bron waardoor we de tijd waarin we nu leven beter kunnen begrijpen! En de Auteur van deze Bron zegt: „Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet.”

Wij geven u de zuivere waarheid! Ze is onbetaalbaar — we kunnen er eenvoudig niets voor vragen. Dat is ons beleid. Een naar verhouding klein aantal medewerkers heeft zich vrijwillig bij ons aangesloten om dit unieke beleid mogelijk te maken. Wij, en zij, danken u uit de grond van ons hart dat u het ons mogelijk maakt, u te dienen. Het is werkelijk „meer gezegend te geven dan te ontvangen.” Dank u wel dat u ons dit plezierig gunt!

OVERWINNAAR

(Vervolg van pagina 12)

en zich tot in de puntjes op de wedstrijd voorbereidt — tenzij hij IN CON-DITIE is als de wedstrijd plaatsvindt?

Wij kunnen deze geestelijke veldslagen evenmin winnen als wij niet in geestelijke trainingsconditie zijn. Alle geestelijke kracht en sterkte moet van God komen. Wij kunnen deze kracht van God alleen in ons opnemen, als wij *in contact* met Hem zijn — dicht bij Hem zijn — in verbinding met Hem!

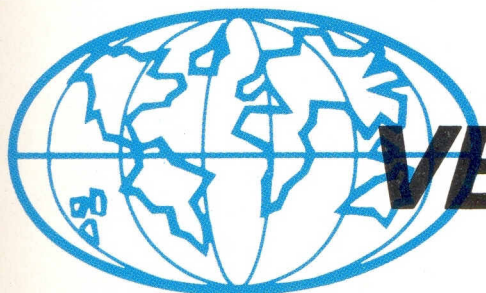
Als u dat niet bent en de verleiding u plotseling overvalt — hoe vurig u dan ook probeert, of tot God voor hulp uitroept — u bent eenvoudig TE VER VAN HEM VERWIJDERD om hulp te krijgen!

Geestelijke training, om in constante waakzame conditie te raken en te *blijven* om de vijand der verleiding en zonde te weerstaan, vereist voortdurend, vurig, volhardend GEBED! Dáárom worden we zo vaak bevolen te BIDDEN ZONDER OPHOUDEN! En VOL TE HOUDEN!

Als wij dicht tot God naderen en dan dicht bij Hem *blijven*, zal ons probleem opgelost worden. Dan zullen we het GELOOF krijgen en voortdurend met zijn Geest vervuld worden — Gods kracht om te overwinnen.

Wij kunnen slechts dán in geestelijke training blijven als we onze liefde — ons verstand — onze gedachten — op GEESTELIJKE dingen vestigen. Lees Col. 3:1-10 maar. De meesten van ons denken alsmáar aan aardse, materiële zorgen en belangen, en keren ons slechts nu en dan naar de geestelijke! Zoek *eerst* het Koninkrijk van God en ZIJN GERECHTIGHEID!

Soms is er een beleg van VASTEN EN BIDDEN voor nodig — vurig, *vastberaden en volhardend* gebed — God met al onze macht zoeken — onder tranen — en vastberaden *volhouden totdat we contact hebben*. Dan moeten we voortdurend *blijven* bidden. Werpt AL uw zorgen op HEM. Dat doen wij echter niet. Als u dat doet, zullen er iedere dag vele dingen zijn om voor te bidden! Het vereist uw ernstig, dagelijks PERSONLIJK gebed. Is eeuwig leven deze moeite WAARD? □

INGRIJPENDE VERANDERINGEN

IN HEDENDAAGS

Wereldgebeuren

EPIDEMIEËN ZIJN WEER IN OPMARS. Een buitengewoon kwaadaardig type cholera — de „El Tor” variëteit — infecteert momenteel grote delen van Azië, en bedreigt nu gebieden in het Midden-Oosten en zuidoostelijk Europa. Voor de eerste maal in de geschiedenis heeft de ziekte zich ten zuiden van de Sahara verspreid. Ten minste 2000 gevallen werden er in Guinea geconstateerd. Vooraanstaande figuren van de Wereld Gezondheidsorganisatie maken zich diep bezorgd over het feit dat de cholera naar het op sanitair gebied achterlijkste zwarte werelddeel is overgesprongen, waar het verschrikkelijk huis zou kunnen houden.

Eveneens in Afrika heeft op geheel onverwachte wijze melaatsheid weer het hoofd opgestoken. Ca. 3,5 miljoen gevallen zijn er de afgelopen tien jaar in dat continent gerapporteerd, wat 50% hoger is dan normaal verwacht kon worden.

In Europa verspreidt zich onder het wild langzaam maar zeker de zo gevreesde rabies (hondsdolheid), die een der afgrijselijkste vormen van doodgan die de mens kent veroorzaakt.

Schistosomiasis houdt weer verschrikkelijk huis in Zuid China. Deze ziekte wordt veroorzaakt door een kleine leverbot die het lichaam door kloven en sneden in de huid binnendringt. De leverbot vermeerdert zich in het stilstaand water van rijstvelden, vijvers en irrigatiesloten die zo wijdverspreid in Zuid-China voorkomen.

In Latijns-Amerika verspreidt een dysenterie-epidemie,

die in Guatemala op z'n minst 8000 doden heeft geëist, zich door aangrenzende Centraalamerikaanse landen.

Malaria vertegenwoordigt een andere onoverwonnen ziekte. Drie ziekten — malaria, trachoma en schistosomiasis — infecteren zo'n 800 miljoen mensen in de onderontwikkelde landen — bijna een kwart der wereldbevolking.

Naast oude ziektevormen verbijsteren nieuwe kwalen de researchers. In noordelijk Nigeria hebben Amerikaanse doktoren iets ontdekt wat zij „lassa-koorts” noemen. De virus die de ziekte veroorzaakt is zo virulent dat verder onderzoek ervan stopgezet is.

Zelfs het land met de beste geneeskundige verzorging, de VS, is niet vrij van zowel oude als nieuwe ziekten. Uitpuilende steden en aftakelende getto's kunnen ernstige besmettingshaarden vormen.

Nadat difterie vijf Amerikaanse steden getroffen had, deelde de Amerikaanse openbare gezondheidsdienst mee dat het land in de komende maanden meer „endemieën” kan verwachten.

Builenpest, de „zwarte dood” der Middeleeuwen, steekt het hoofd op in hippie-achtige communes en gettobuurtten. Californië en New Mexico hebben zeven gevallen gerapporteerd — het hoogste aantal voor de VS sinds 1965.

Gettobuurtten in grote steden maken ook een opleving in het voorkomen van rode hond mee, welke geboortefwijkingen in ongeboren baby's kan veroorzaken. Tezelfdertijd rapporteerde Dr. Donald Thurston, verbonden aan de medische faculteit der Washington Universiteit en het Kinderziekenhuis van St. Louis, dat het polio-virus — de gevreesde ziekte van de jaren '50 — „zich nog steeds onder ons schuilhoudt, en het is zeer wel mogelijk dat het weer kan uitbreken.”

Volgens een autoriteit van naam op het gebied van tropische ziekten zijn de ontwikkelde westerse landen rijp voor epidemieën van exotische ziekten, overgebracht door passagiers van snelvliegende jumbo-jets.

Prof. Brian Maegraith van de Universiteit van Liverpool zegt dat de situatie in Europa reeds serieus is. Ziekten die daar voorheen niet voorkwamen, zijn nu in verscheidene gebieden van Europa uitgebroken.

Prof. Maegraith en andere experts hebben er bovendien op gewezen dat de doorsnee huisdokter in de westerse wereld volslagen onbekend is met ziekten waar hij op een kwade dag tegen wil en dank mee geconfronteerd kan worden.

Foto: Ambassador College

Snellere ziekteverbreiding door sneller verkeer?

IN DIT NUMMER

★ **PERSOONLIJK**

Wat is de oorsprong van de diverse religieuze overtuigingen? Wat is de godsdienstige autoriteit? De meeste mensen zouden antwoorden dat God hun autoriteit is. Maar is Hij dat? Zie pagina 1.

★ **EUROPA IN CONFRONTATIE MET DE MILIEUCRISIS**

De leiders van West-Europa zijn bezorgd. Geleerden, politieke leiders, zelfs leden van vorstenhuizen sporen aan tot gezamenlijke actie tegen de gemeenschappelijke vijand — de wijdverspreide, haast onbeteugelde vervuiling en verval van het leefmilieu. Het erfgoed van het rijke Europese culturele leven staat op het spel. Zie pagina 3.

★ **IS GOD VOOR U ONWEZENLIJK?**

Miljoenen zeggen dat zij in God geloven — maar waarom schijnt Hij dan voor hen zo ver weg te zijn? Miljoenen hebben over God gehoord, maar kennen Hem niet. Dit artikel laat zien hoe u Hem kunt kennen! Zie pagina 9.

★ **ZO KUNT U EEN OVERWINNAAR ZIJN!**

Waarom kunnen wij niet met meer succes volgens Gods normen leven? Waarom struikelen en vallen wij van tijd tot tijd? Dit artikel laat zien hoe u uw zwakheden en die punten waar u de meeste verleiding ondergaat, te boven kunt komen! Zie pagina 11.

★ **IS KERSTMIS CHRISTELIJK?**

Hoort een christen Kerstmis te vieren? Wat is de oorsprong van Kerstmis, en bestaat er enig verband met de geboorte van Christus? Zie pagina 13.

★ **INGRIJPENDE VERANDERINGEN IN HEDENDAAGS WERELDGEBEUREN**

Zie binnenzijde achterpagina.